

Az Evangéliumi Aliansz hírlevele

2020 KARÁCSONYA

**„Örömesek kik bógnek,
mert ők kacagnak lesz!”
(Lk 6,21b)***

Fotó: Kiefer Béla

Talán a legtöbbször akkor tölti el szívünket az öröm, amikor valami nagyszerű meg tapasztalásban, csodálatos élményben van részünk. Ilyen lehetett a napkeleti bölcsék megrendítő átélése, amikor „meglátták a csillagot, s igen nagy örömmel örvendeztek” (Mt 2,10).

Az öröm lehet annak a jele, hogy a jó útra lettünk, önmagában azonban nem garantálja, hogy végig is megyünk rajta. „Akiknél a mag sziklás földre esett, amikor hallják az ígét, örömmel fogadják, de nem gyökerezik meg bennük: ezek hisznek egy ideig, de a megpróbáltatás idején elpártolnak.” (Lk 8,13) Ahhoz, hogy végig ki-tartsunk, nem elég az igazság felismerése és a felbuzdulás, Isten megtartó kegyelme által és mellett ott kell lennie életünk teljes átadásának. „Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet az ember, miután megtalált, elrejt, örömeiben elmegy, eladja mindenét, amije van, és megveszi azt a szántóföldet.” (Mt 13,44) Ahhoz, hogy megnyerjük az igazi kincset, meg kell látnunk, hogy mindennél többet ér, és oda kell adnunk érte mindenünket.

Amikor pedig a miénk ez a drága kincs, tűzön-vízen keresztül ragaszkodjunk hozzá. Amikor „az apostolokat megverették, azután megparancsolták nekik, hogy ne szóljanak Jézus nevében, majd elbocsátották őket. Ők pedig örömmel távoztak a nagytanács színe előtt, mert méltónak bizonyultak arra, hogy gyalázatot szenvedjenek az ő nevéért.” (ApCsel 5,41)

* (Moldva, Klézse, csángó-magyar nyelvjárás, Lukács evangéliuma, 2016)

Vele, Átala és Őbenne léphetünk majd be az Örök Öröm Birodalmába. „Titeket pedig Isten hatalma őríz hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időben. Ezen örvendeztek, noha most, mivel így kellett lennie, egy kissé megszorodtatok különféle kísértések között, hogy a ti megpróbált hitetek, amely sokkal értékesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aranyból, Jézus Krisztus megjelenésekor méltónak bizonyuljon a dicsőre, dicsőségre és tisztességre. Őt szeretitek, pedig nem láttátok, Őbenne hisztek, bár most sem látjátok, és kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek, mert elértétek hitetek célját, lelketek üdvösségét. (1Péter 1,5-9)

Horváth István

„JÖJJ, URAM, JÉZUS!”

Szigeti Jenő – egy szabad ember

A **Híd** evangélikus magazin rendszeres szerzője volt. A felkérés utáni napon mindig megérkezett a kész írás tőle, általában ilyen szavakkal: „*Kedves János! Mellékelem a »házi feladatokat«. Szeretettel kívánok neked jó egészséget, jó munkát és áldott szolgálatokat. Jenő bátyád*”

Van mit tanulni tőle. Szerette saját felekezetét, de ismerte a szívünknel, „teológianknál” jóval nagyobb Istent. Tudjuk, hogy adventista testvéreink bibliaértelmezésének egy része nem egyezik sok más egyház látásával. Ő mégis felül tudott emelkedni a különbségeken. Tudta, hogy „tükör által homályosan látunk, és rész szerint van ismeretünk”. Távol állt tőle a felekezeti sovinizmus, a sajátosságokra épített elhalászás, a hübrisz. Éveken át úgy tudott írni az evangélikus magazinba, hogy nem érzékeltette felekezete tőlünk elválasztó karakterjegeit. Hálásak vagyunk Isten emberéért.

A körülöttünk lévő koncentrikus körök alapján közünk és szolgálatunk van családnak, gyülekezetünk, a keresztyénség és az egész világ felé. Isten az erre a szolgálatra készeket keresi és áldja meg, mert ők az ő Lelkéből vettek.

Prof. dr. Szigeti Jenő adventista lelkész, egyháztörténész, egyetemi tanár augusztus 28-án, nyolcvanhárom éves korában elhunyt. Számátalan végzettsége, szerteágazó munkássága volt.

Lelkészi oklevele megszerzése után a budapesti Evangélikus Teológiai Akadémián tanult tovább. Néhány éven át oktatott is itt.

Hálás szeretettel, a találkozás reményében,

Szeverényi János

Ungár Aladár – Igen, Atyám!

Életrajzát és Túrmezei Erzsébet hozzá írt egyik versét közölve emlékezünk meg a 20. század egyik Krisztusért égő szívű missziói munkásáról.

Ungár Aladár Budapesten született 1905. július 2-án, ortodox zsidó családban. Édesanyját tízéves korában elveszítette. Kishúgát nagy szeretettel gondozgatta, védelmezte.

Kereskedelmi pályára készült. Egy baleset miatt el kellett távolítani a jobb veséjét. Ezután szinte hajszolta az „élet örömeit”. Egy végigtáncolt éjszaka után meglátta, hogy értelmetlenek és üresek a szórakozásai. Azt gondolta, hogy így nem érdemes tovább élnie. Még ezen a héten találkozott *Rothstein* ezredessel, az Údvahadsereg vezetőjével. Életében először hallott valakit, akinek szavai egészen más oldalról világították meg az élet végső kérdéseit. Akkor még szegyejlte zsidó voltát. Először hallotta meggyőzően, hogy a Názáreti Jézus nemcsak messiása, hanem személyes megváltója is. Új életet kezdett, az sem ingatta meg, hogy hite miatt kitiltották a szülői házból. Hét éven át az Údvahadseregben dolgozott. Egyik tisztársa, egy német lány, *Emma Kroll* lett a felesége, akit ő Emmchennek hívott. Eljegyzésükön az ezredestől az alábbi tanácsot kapta: „Tudd, hogy bárhol légy, nyakadban lóg egy tábla: »nem eladó« és az is, hogy: »nem kapható«”. Ez később többször elmondta ifjú hallgatók előtt.

A szolgálat mellett szinte éjjel-nappal tanult. *Berliner Hugó*, egy Krisztus-hitre jutott zsidó mérnök azt tanácsolta neki, hogy tanuljon meg angolul. Kilépett az Údvahadseregből. „Nem akarok fizetett állásban lenni az evangéliumért; ingyen akarom hirdetni; ha kell, bármilyen munkát elvállalok!” „Abban az időben rám nehezedett a zsidómisszió is” – írta naplójában. Végül *Kiss Ferenc* professzor ajánlatát fogadta el. „A testvérek rám bízták, hogy látogassam a vidéki gyülekezeteket. Volt egy rossz kerékpárom, hátsó gumiját vastag spárta tartotta. Bibliákat vittem rajta, abban a reményben, hogy eladom őket, és az lesz a keresetem.” Előadásokat tartott a Krisztus-problémáról, a zsidóságnak Krisztushoz való viszonyáról, a sokat hangoztatott zsidókérdésről, az áttérésről, kitérésről és megtérésről.

Kiss Ferenc szegedi egyetemi tanár, *dr. Fischer Árpád* fogorvos, *Berliner Hugó* mérnök, *dr. Somogyi Imre* baptista prédikátor és Ungár Aladár irányították a magyarországi Krisztus-hívő zsidó mozgalmat. „Nem az egyházak számára toborzunk híveket, nem ki- és áttéréseket akarunk, hanem megtéréseket, lelki átváltozásokat, újjászületést.”

Csia Sándor MÁV-főorvos a Magyar Evangéliumi Aliansz mozgalom nevében meghívta Magyarországra a skót evangélistát, *James Stewartot*, akit Isten a futballpályáról szólított el, és ébresztő üzenettel járta Európa országait. Ungár Aladár ekkorra már jól beszélt angolul, így őt választották tolmácsnak. A skót igehirdető továbbutazása után még járta az országot, hirdette az ígét. Később megnyitotta Budapesten a Hársfa utcában az Evangéliumi Könyvkereskedést. Ebben az üzlethelyiségben volt egyben az otthonuk is, egy függöny mögött.

A gyülekezetet, ahol lelki-szellemi otthont talált, egyszerűen Keresztény Testvérgyülekezetnek nevezték. A zsidótörvény bevezetése után gyülekezetükben egyre több Krisztus-hívő zsidót fogadtak maguk közé. Köztük volt a húga is, és apja sem tiltakozott ellene. Andit (így szólították gyermekkorától kezdve) Isten felkészítette, hogy a félelem közepette is tudja dicsőíteni Urát. Többször került munkatáborba, ahova hátizsákjában sok Újszövetséget csempészett be.

Évtizedeken át aktív munkatársa volt a Magyar Evangéliumi Aliansznak, majd ügyvezető titkára a Magyarországi Szabad-egyházak Szövetségének. A *Vetés és Aratás* folyóirat és sok rádióadás szerkesztője volt.

Egészsége egyre romlott. Megmaradt veséjét kétszer operálni kellett. Cukorbeteg lett. 1957-ben bélrákkal operálták. 1959-ben kivándorolt felesége hazájába, de a munkát betegen sem hagyta abba. 1961-ben egyik, majd 1970-ben a másik lábát is amputálni kellett, látása is gyengült, de a törekeny cserépedényben még mindig ott fénylett Isten világossága. Betegágán is áradt belőle a türelem és a szolgálat áldozatos készsége. Levelezett, rádió-igehirdetéseket tartott, írásaival is szolgált élete utolsó percéig. Halála előtt még fontos ügyeket intézett, csendesnapra szolgáltra készült. Tolókocsijában is ragyogó példája volt annak, hogyan diadalmaskodik Isten ereje a betegség fölött. 1970. november 23-án teljes békességben költözött haza Urához. A németországi Tuttlingenben temették el, sírkövére ez van írva: CHRISTUS IST MEIN LEBEN! IGEN, ATYÁM!

Túrmezei Erzsébet

Lehetőségeink

U. A.-nak második lábamputációja után

Lehet láb nélkül
bejárni a világot,
s lehet ép lábon
magunk körül forogni és maradni.
Lehet láb nélkül
elvezettet keresni,
s lehet ép lábon
ráérősen, tempósan sétálgatni.
Ép lábban beszűkülni,
és láb nélkül távlatokat kutatni!
Lehet... lehet
Krisztustól láb helyett
szárnyakat kapni.

Szerkesztette: **Szeverényi János**

Az Ez az a nap! 2020-as éve

Sokakhoz hasonlóan számunkra is egészen másként alakult a 2020-as év, mint ahogy eredetileg terveztük. A koronavírus keresztülhúzza elképzeléseinket, de hisz-
szük, hogy Isten felette áll a vírusnak, és a javunkra fordít minden helyzetet.

Tavasszal a sok bizonytalanságot és ijedtséget látva elkezdjük szervezni a Reménység Estéket, a hetenként jelentkező online ima- és dicsőítő sorozatunkat. Cé-
lunk az volt, hogy lelkek sokasága kötődjön össze az egész Kárpát-medencében és
szerte a világon határok nélkül. Vágytunk arra, hogy közösen imádkozzunk Urunk-
hoz ebben a rendkívüli helyzetben, kérve Őt, hogy adjon reményt, megoldást és még
többet a jelenlétéből. Igazán hálásak vagyunk, hogy felhívásunkhoz nagyon sokan
csatlakoztak, s bekapcsolódtak az adásokba egyénileg, baráti- és családi körben,
ima- és házi csoportokban.

Isten akaratát keresve úgy döntöttünk, hogy a jubileumi *Ez az a nap!* időpontjá-
ban, július 18-án online dicsőítéssel jelentkezzünk a Puskás Arénából, a rendezvény
tervezett helyszínéről. Bár a létesítményben csak a szervezők és a zenészek lehettek
ott, de öröm volt átélni, ahogy a világháló segítségével egységben, felekezeti hova-
tartozástól függetlenül mindenki bekapcsolódott az online dicsőítésbe. Hasonlóan
felemelő érzés volt, hogy kérésünkre a környező és távolabbi nemzetek képviselői

is részt vettek elküldve saját üzenetei-
ket, dicsőítő dalaikat. Köszönjük part-
nereinknek, akik határon innen és túl
elvitték az esemény hírért, valamint
azoknak a zenészeknek, kiadóknak,
gyülekezeteknek, akik megosztották
saját oldalukon az élő közvetítést.

A nyár hátralévő részében folytat-
tuk a hétfői Reménység Estéket, első-
sorban történelmünk bemutatására
fókuszálva. Szeptemberben újra élő adással jelentkeztünk a Balatonboglári Gömb-
kilátóból, majd október 23-án ünnepi különkiadással emlékeztünk a forradalomra.

Imádságos szívvel folytatjuk szolgálatunkat ezekben a nehéz időkben, de a sok
rossz hír között Istenre tekintve igyekszünk reménnyel tekinteni előre. Bízunk benne,
hogy jövő nyárra javulni fog a helyzet, és július 24-én megvalósulhat a Puskás
Arénába tervezett dicsőítő alkalom. Fontos, hogy a próbákban ne veszítsük el hitün-
ket és reményünket. Kérünk benneteket, hogy csatlakozzatok hozzánk, és imádkoz-
zatok velünk együtt a járvány elmúlásáért és a reményteljes jövőért!

Jeremiás 29,11 „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek-így szól az Úr: jólétet és
nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.”

Áldott, békés karácsonyt kívánunk!
Szülessen meg szívünkben újra a Megváltó!

László Viktor

„Föld, föld, föld! Halld meg az Úr szavát!” Jeremiás 22:28

Bizonyára mindnyájan fájlaljuk, hogy jelen helyzetünkben nem fogunk nagyobb gyülekezeti ünnepi alkalmakat tartani, ahol a gyermekeink, fiataljaink is megszólalnak, s felidézik a mennyei világ legnagyobb jóhírét az emberi világ számára: „Született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus a Dávid városában.”

Azért ne gondoljuk, hogy ez a karácsony szegényebb lesz, sőt inkább további kijelentéseket, megszólításokat kapunk az Úrtól, mely szintén az egész emberi világot érinti: „Föld... halld meg az Úr szavát!”

A helyzet azonban nagyon is az első karácsony éjszakára emlékeztet: sötét van körülöttünk és nagy csend. Egyikünk sem lát világosan egyetlen kérdésben sem.

„Csendes éj” van az utcákon, tereken – és még derék rendőreink is ezt vigyázzák – sőt a vendéglátóhelyeken is, ahol nem oly rég, még teltházaz „Szentesti” alkalmakon is lehettünk. Ilyen, megszentelt korábbi rendezvényekért, szeretett szállodai és éttermi világot – mely kidobottként befogadott – csak tisztelet és hála illeti. Ők készek voltak a „szolgálatra”. A pásztorok sem tettek most újabb felfedezőutakat az éjszakában, hanem mindnyájan otthon voltak a „nyájaik” mellett vigyázva, ahogy annak idején a betlehemi mezőn, ahol a mennyei megnyilatkozás igen reprezentatív körülmények között történt, úgy ez áll a mostani mai igény esetében is. Isten nem kisstilú, hanem óriási rendező – a mi javunkra. Nem egy falusi, városi vagy fővárosi színtérben, hanem globálisan, igazi „nagyvilági” miliőben, s lelki éjszakában szólal meg az Úr hangja, világrengetőn. S a mi világi rendezőink számára is mindig csoda lesz, ha megvalósul az előadás alatt az, hogy egy sajátos légkör tölti meg a földi tereket, a hallgatók és az átézők szívét. Ez esetben a szent félelem. Ezen sem szabad csodálkoznunk, mert ez a készség még az Édenben alakult ki bennünk, s égett be a génjeinkbe, amikor Isten megkérdezte Ádámtól, hogy miért rejtőzött el. Valóban, Mózes is bevallja, hogy a hegyen ő is félt, ugyanúgy az elődei mind, az Úrral való találkozásban. Olvassuk, hogy próféták is majdnem behaltak a megszólításba. Péter, az apostoljelölt, a csodálatos halászatkor csak ennyit tud mondani remegve: „Menj el én tőlem.”, más alkalommal pedig, „szellemnek” vélte őt. Amikor a vihart is lecsendesítette és megdorgálta: „Hallgass el!” úgy meg voltak döbbenve a tanítványok, hogy még egy halvány „Uramat”, vagy Jézus nevét sem tudták kiejteni, csak egy félelemmel és ámulattal teli kérdés hagyta el ajkukat:

„Ugyan kicsoda ez?” Mintha azt akarták volna kérdezni: Isten ez, ember ez? A válaszuk – mely aztán a későbbi korok nagy teológiai vitáit is eldönti – megszületett a szívükben: Istenember! Ő az egészen más, ő a Totaliter Aliter, ahogy az az Ézsaiás 53-ban és a Filippi 2-ben, az Ó- és az Újszövetség krisztushimnuszában élénk tárul.

A történelem felvezetése után maga az Úr jelenik meg a világ színpadán és elhangzik a kiáltás: „Föld, föld, föld halld meg az Úrnak szavát!”

Az Úr nem hagy kétséget bennünk a jelentés és a jelentőség tekintetében. Segít nekünk az értelmezésben. Segít például azzal, hogy élénk tárja Jeremiás helyzetét, akit már senki nem akart meghallgatni – erre vonatkozóan olvassuk el a 22. részt. A körülötte élők már nem is gondolnak arra, hogy ez az adó még működik, az ezernyi modern műsorszolgáltató mellett. Úgy emlékeznek, hogy ifjúkoruk tévé és rádió újságjában még benne volt, s lehet, hogy ma is benne van, de ki hallgat már ilyen adásokat? Ezt ma már nem kell figyelembe venni. Az ünnepet meggazdagíthatja de az életünket ne akarja irányítani, sem kárhoztatni, sem megmenteni. Mi nélküle is önállóak, erősek, stabilak vagyunk. Különösen zavaró, ha ez a hang a bűnről is beszél, és olyan utalásokat tesz, hogy az ötvenmillió élet még csak fertőzött állapotban van ma a világon, de az évi negyvenmillió abortusz a Földön az negyvenmillió halottat jelent, akik között ott voltak talán többen is olyanok, akiknek a rák, vagy a koronavírus tökéletes gyógyszerét akarta esetleg odaadni. S ebben a „világszámban” a mi magyar számaink is benne vannak (1956–2020 között mintegy hétmillió!), akiknek még a csonkán maradt országa is olyan áldott, hogy 25 millió életet tudna eltartani. Azt is régen elfelejtettük, hogy az Európai Unió életrehívója így fogalmazott: „Európa vagy keresztyén lesz – vagy nem lesz Európa.”

A legnehezebb ebben a mennyei megnyilatkozásban az, hogy nem csak a hitlenekről van szó, hanem leginkább magáról az Úr népéről. Különös, hogy a világ van megszólítva, mégis érezzük, hogy személy szerint nekünk, nekem szól. Ez már egy kegyelmes állapot, mert általában ez is jellemző reánk: „Szóltam néked, mikor jól volt dolgod, te ezt mondtad: nem hallom. Ifjúságodtól az a te szokásod, hogy nem hallod meg az én szót!” (Jeremiás 22:2)

Persze ez a hang, ha nyomatékot is kapott az elhunyt százazrektől, nem az utolsó ítélet hangja még, hanem kegyelmes figyelmeztetés: ne csináljunk úgy, mint a Noé napjaiban, amikor „nem vettek észre semmit”. Azért a jelen adventjében várjuk Őt, második visszajövetelében is, melyről az Újszövetség oly sok alkalommal szól (pl. Máté 24,2; 2Timóteus 3,1–5; Jelenések 1,7; 1Thesszalonika 4,16–17 stb.). Nem kérdezzük a napját annak, mikor jön vissza, de tudjuk és hisszük, hogy „hamar”. Addig pedig a körülöttünk valókkal sírjunk együtt, és a gyászolókkal gyászoljunk. Kötözzünk be minden sebet, becsüljük meg és támogassuk a másokért küzdőket, de szóljunk reménységgel mindenkinek a Karácsonyi Gyermekek világcsodájáról, akiben ha hiszünk, ha meghalunk is élünk. (János 11,25–26)

Gazdagodjunk meg azért ezen a karácsonyon annak a megtapasztalásával, hogy az Úr mennyei adása működik, a hangja eljut hozzánk és a válaszukra vár, imára, hitre, engedelmessegre, küzdelemre, győzelemre és öröme hív bennünket.

D. Szabó Dániel

KÖRLEVÉL

Kedves EBBE Tagok, Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ha elismerjük, ha nem, ha tudunk róla, ha nem, mindig van úgy, hogy a pohár túlcordul. Létezik olyan ingerküszöb, amikor már fájni kezd. Először meg sem halljuk a hangot, majd észleljük, de nem zavar, később nagyon is, sőt idegesít, és ahogy tovább erősödik, eléri azt a decibel mértéket, ami után már fájni kezd a fülünk.

Azt gyanítom, hogy akinek megszületett a gondolat a fejében, hogy meg kell szólalni, valamilyen iratnak meg kell születnie, majd pedig (nem egyedül engem) felkért ennek megírására, az valami ilyesmit érezhetett az idei őszön. A hozzánk érkezett hírek olyanok, mint az egyre erősödő hangok:

- a brémai evangélikus lelkészre váró 3–5 év börtönről és egyházi fegyelmi eljárásról, mert nyilvánossá tette azt, hogy a Biblia mit tanít Isten teremtségi rendjéről, melyben megteremtette a férfi és a női nemet, mit tanít a házasságról, a bűnről, és így tovább,

- a finn hatgyerekes képviselő asszonyra – aki korábban miniszter is volt – váró bírósági eljárásról és egyházának hallgatásáról, mert a keresztyén értékrend szerint beszélt nyilvánosan arról, hogy az azonos neműek kapcsolatát nem lehet házasságnak tekinteni, az ilyen párok ne fogad hassanak örökbe gyermekeket, és így tovább,

- a Magyarországon magyarok által óvodásoknak írt mesekönyvről, amelyben egyes mesék az azonos neműek együttélését mint a családi együttélés egyik lehetőségét mutatják be,

- az Európai Bizottság elnök asszonyának nyilatkozatáról, mely szerint nem tekinthető demokratikus országnak az az ország, amely nem emeli jogrendjében a melegek kapcsolatát a nő és férfi házasságának szintjére.

Nem folytatom a fülben és az agyban, majd pedig a szívben fájdalmat okozó hangerőt gerjesztő események sorolását.

Ennek folyományaként megszületett egy írás, melynek – miután objektív okok miatt a megírásában magamra maradtam –, a „*Személyes hitvallás szorongató időben*” címet adtam.

A postás nem én voltam, de első körben több lelkész megkapta az iratot. Közülük egy-kettőnek a kritikája eljutott hozzám, de a többség egyetértéséről is értesültem. A bírálókat alig szóltak a tartalomról, főleg a formáról fogalmaztak meg észrevételeket. Leginkább arról, hogy nem szerencsés hitvallásnak nevezni. Lehetne nyilatkozat vagy röpirat, vagy bármi, de – bár nem mondta ki senki, de kiérződött, hogy – a hitvallás egy „levédett” műfaj.

Amerikában az egyházak ezekben a kritikus időkben sorra jelentetnek meg hitvallásokat, vagy hitvalló nyilatkozatokat, vagy nyilatkozatokat. Én nem vagyok teológus, de ha az ebben képzettek úgy látják, hogy ez nem jó megnevezés, át lehet írni. Megjegyzem a többség, akik lelkésként olvasták, elfogadták az eredeti címet.

Ezzel kapcsolatban a közelmúltban eddig még soha nem tapasztalt módon szólított meg Isten igéje – egészen pontosan ma egy hónapja, október 18-án, az istentiszteleten, illetve előtte, amikor (helyettesítés miatt) készültem az igehirdetésre 1Móz 2,18-24 alapján –, hogy Isten önkijelentéseivel, a teremtséssel, a megváltással, megszentelő munkájával, a hit ajándékával stb. kapcsolatban az ember nem kapott szót a jó és a rossz megítélésére. Annak eldöntését, hogy mi a jó és mi a rossz, az értelem hatáskörébe tartozó dolgokban megtehetjük, ami ezen túl van, isteni hatáskör.

A korábbi évezredekben sokszor és sokféleképpen tagadták Isten létét, vagy éppen lerángatták a pogány istenségek szintjére. Ma is folyik ez. 2000 év óta sokszor és sokféleképpen tagadták vagy torzították Jézus Krisztus személyét, elhazudták vagy bagatellizálták a megváltást, a bűnből való szabadítást. Ez ma is folyik.

Az azonban a történelem folyamán még soha nem fordult elő, hogy ateisták, más vallások képviselői, vagy bárki a teremtés rendjét tagadta volna, vagy arról kijelentette volna, hogy úgy, ahogy van, nem jó. Mindig voltak azonos neműekhez vonzódók, volt, hogy ez a hálósobákban maradt, volt, hogy nyilvánosan felvállalták, de olyan nem volt, hogy ezt az együttélési formát a férfi- nő házasság szintjére emelték volna. Olyan soha nem volt, hogy a két nem (férfi, nő) ne lett volna elég. Ma körülbelül tíz biológiai nemről és lassan százat közelítő társadalmi nemről beszélnek (gender), és jogokat követelnek nekik. Olyan soha nem volt, hogy 3–10 éves gyerekek nemét változtatták volna meg. Nem folytatom.

Mindebből az következik, hogy korunkban olyan helyzetet teremtett a sátán, ami korábban soha nem volt. Ezek után kérdés: ma hitvallásos időket élünk-e, vagy sem? Azt viszont elfogadom, hogy egyházi hitvallást nem az én tisztem megfogalmazni és megírni, de személyeset azért írhatok.

Kedves Testvérem, aki olvasod ezeket a sorokat!

Ha úgy gondold, hogy az alábbi/mellékelt *Személyes hitvallás szorongató időben* írás tartalmával egyetértesz, mert ez Neked is személyes hitvallásod, akkor kérlek, fejezd ki ezt szóbeli, írásbeli megszólalásoddal, aláírással és azzal, hogy gyülekezetekben, rokonságokban, tágabb környezetekben másoknak is felhívod a figyelmét arra, hogy hitvallásos időket élünk, amikor Isten minden keresztyénnek az eddig tapasztaltnál nagyobb felelősséget és több szolgálatot adott.

Kelt:

Ábrahámhegyen, 2020. november 18-án, Reménység vasárnapja utáni szerdán

Testvéri szeretettel:

Garádi Péter

s.k., az EBBE

(Evangélikus Belmissziói Baráti Egyesület)

elnöke

GARÁDI PÉTER

Személyes hitvallás szorongató időben

Bevezető gondolatok

A keresztény emberek többségének a hitvallásról az Apostoli hitvallás jut az eszébe. Akik jártasabbak a kereszténység tanításában, azok a Niceai (Nikeai), esetleg az Athanasius-féle hitvallásra is gondolhatnak. Ezek a kereszténység első évszázadaiban születtek. Mindegyiknek közvetett előzménye a péteri hitvallás: „*És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.*” (Jn 6,69 – Károli-fordítás)

Az egyetemes keresztény hitvallások, melyeket minden keresztény felekezet vall, mindig kihívásokkal terhes időkben születtek. Olyankor, amikor fennállt a veszélye annak, hogy a kereszténység alapját képező tanítások téves irányt vesznek, majd egészen háttérbe szorulnak.

Korunkban elsősorban észak-amerikai egyházak, keresztény közösségek tartják fontosnak, hogy hitvédelmi okokból hitvallásokat fogalmazzanak meg. A mi időnkben, az ezredforduló előtt és után, jellemzően nem a felekezetek közötti tanításbeli különbségek miatt, hanem a csaknem minden keresztény felekezetet megosztó, homoszexualitással, társadalmi nemmel (gender), házassággal és családdal kapcsolatos kérdések miatt születnek hitvallások.

Támadás a teremtés ellen

Két évezreden keresztül annak lehettünk tanúi, hogy a „Világlélek”, más néven „istenellenes erő” Krisztus megváltói munkáját támadta vagy bagatellizálta. Ez azaz kezdődött, hogy a Megváltót a legkülönbözőbb módokon el akarta téríteni a keresztől, ami pedig az ember bűntől, haláltól és kárhozattól való megszabadulásának egyetlen megoldása. Miután ez nem sikerült, az Egyház Krisztusról szóló tanítását akarta számos alkalommal kisiklatni. A korai kereszténység időszakában akkor születtek az egyetemes hitvallások, amikor Jézus Krisztus személye és ezzel a megváltás útja körül alakultak ki kérdések és téves tanítások. A hangsúly Krisztusról másfelé tolódott el. Ez a veszély napjainkban továbbra is fennáll.

Korunkban annak lehetünk tanúi, amire azonban a korábbi évszázadokban és évezredekben nem volt példa: az istenellenes erő a teremtést, a teremtési rendet támadja.

A Világlélek azt mondja, hogy:

1. Isten – ha egyáltalán létezik – nem teremthette az embert, vagy ha mégis, akkor sem kell a Szentírásban leírt rendet komolyan venni;
2. nemcsak férfi és nő létezik, hanem vannak más, ezektől független társadalmi nemek is (genderek – most éppen 72-nél tartunk);

3. a biológiai nemek – a kromoszóma-rendellenességektől eltekintve – egészséges embereknél is megváltoztathatók;
4. nemcsak férfi és nő élhet együtt, hanem azonos neműek is;
5. nemcsak a házasság létezik, mint elfogadható együttélési forma, hanem számos más is;
6. a család a házassághoz hasonlóan relativizálható;
7. a magzat nem ember, csak egy „kezdemény”, ezért sorsáról szabadon lehet dönteni, akár egészen a születése pillanatáig.

A Világlélek módszerei

Az istenellenes erő minden népnél, minden keresztény felekezetenél, minden társadalmi csoportnál, minden korosztálynál és minden embernél támad:

- a kultúrán keresztül: filmekben, könyvekben, a képzőművészetben;
- a pártok politikai befolyásán keresztül;
- társadalmi, civil szervezeteken keresztül;
- gazdasági, pénzügyi befolyásolással;
- a szervezeti egyházakban szolgáló klerikusok és laikusok meggyőzésével a Biblia téves magyarázatain keresztül;
- az útjában állók félreállításával vagy konkrét büntetésével.

Módszerei lehetnek többek között: érzékenyítés, fenyegetés, jutalmazás, statisztikai számok manipulálása, a megtérés és életújulás eredményeként bekövetkezett életforma-változás tagadása.

Isten így szólt, és szól ma is az emberiséghez: „*Lásd, én ma eléd adtam az életet és a jót, de a halált és a rosszat is. Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, mert elétek adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is! Szeresd az Urat, a te Istenedet, hallgass a szavára, és ragaszkodj hozzá, mert így élhetsz...*” (5Móz 30,15;19–20a)

Isten nem azt mondja, hogy az ember döntse el, mi a jó és a rossz, mi tartja életben és mi vezeti a lelki halálba. Ezt Ő tudja, ez az Ő hatásköre. Az embernek a kettő közül kellene választania. Vagy legalább belátnia és megvallania, hogy még erre is képtelen, és ezért Isten Jézus Krisztusban adott segítségét kéri és fogadja el.

A ma embere maga akarja eldönteni, mi a jó, és mi a rossz. Felülbírálja azt, amit Isten már kijelentett. Így akar az ember Isten helyébe lépni, istenné lenni.

Szomorú helyzetkép

- Ázsia és Afrika számos országában nyílt keresztényüldözés folyik.
- Európában nő a keresztényellenesség.
- Olyan állami törvényeket vezetnek be, melyeket a korszellem diktál.
- Európában a keresztény és egyetemes emberi értékekkel kapcsolatban tömegméretű az elbizonytalanodás.
- Az egyházak behódolása a korszellemnek már nem csak szórványjelenség.
- Ahol eddig tabunak számított, az egyházakban és a gyermekek korosztályában is megkezdődött az érzékenyítés.

- Ma már több európai országban élnek egyének, működnek cégek megfélemlítésben, és egzisztenciájukat féltve hallgatnak.
- Az egyházak belső törvényeinek átírása számos felekezetnél és országban megkezdődött, illetve megtörtént.
- Elkezdődött a Biblia igazságaihoz ragaszkodó, azokról tanúságot tevő papok, lelkészek, laikus személyek egyházi figyelmeztetése és számonkérése, valamint büntetőjogi felelősségre vonása, állami törvények alapján.

Hitvallás

- Vallom, hogy ami az értelem hatáskörébe tartozik, abban az embernek szabad akarata, szabad döntése van.
- Vallom, hogy Isten cselekvéseit illetően, mint a teremtés, megváltás, megszentelés, gondviselés, és a hit dolgaiban az embernek nincs szabad akarata, döntési joga. (Az első két ponthoz lásd Luther tanítását a szabad akaratról.)
- Vallom, hogy a teremtési renddel, a megváltással, a megszenteléssel és a gondviseléssel – azaz a hit dolgaival – kapcsolatban csak Isten mondhatja meg, hogy mi a jó és mi a rossz, mert ez isteni jogkör (vö. 1Móz/Ter 2,16–17).
- Vallom, hogy a teljes Szentírás Istentől ihletett, melyet „törékeny cserépedényeken”, azaz embereken keresztül ajándékozott az emberiségnek.
- Vallom, hogy Isten a teremtés, a megváltás, a megszentelés és a gondviselés ajándékaiban üdvösségünket készítette elő, és ezen kívül a boldog földi élet lehetőségét is. Ezeket erkölcsi és etikai törvényei által tartja fenn az emberek életében.
- Vallom, hogy a bukott angyal, a sátán, mindenben és mindenkor Isten ellen tör, és a célja, hogy teremtménye, az ember, vele együtt bukjon. A sátán, mint „istenellenes erő” a korszellem és „Világlélek” álarca mögött rejtőzik.
- Vallom, hogy a bűneshetől kezdve Jézus Krisztus földi megjelenéséig a sátán fő munkája az ember eltérítése volt Istentől. Ez a Jézus Krisztusban adott isteni megoldás, a megváltás után annak tagadásával, bagatellizálásával egészült ki kétezer éven keresztül. Korunkban pedig e két sátáni működés a teremtés tagadásával vagy tökéletlenségének hangoztatásával vált teljessé.
- Vallom, hogy az ember a teremtés, a megváltás és a gondviselés isteni ajándékait és megoldását csak megtérése, újjászülése és megszentelődése után értékelheti hittel befogadható teljes valóságában.
- Vallom, hogy a megszentelődés Isten Lelkének munkája az emberben, melynek lényege, hogy Isten a maga számára elkülönít (szent = elkülönített). Az ember semmit nem tehet a megtéréséért, újjászüléseért, megszentelődéséért, de ellene annál többet.
- Vallom, hogy a sátán munkája az emberben, hogy azt sugallja: „Te vagy az Isten”. Ennek az eredménye az individualizmus és az egoizmus mérhetetlen elterjedése és növekedése.

- Vallom, hogy korunkban a sátán munkája a legszembetűnőbben a kereszténység ellen irányul, melynek megnyilvánulásai:
 - nyílt keresztényüldözés (lásd az OpenDoors jelentéseit);
 - burkolt keresztényellenesség (például világszervezetek, mint az ENSZ, valamint egyes nyugati kormányok, illetve civil szervezetek, alapítványok részéről);
 - egyes magukat kereszténynek tartó szervezeti egyházak behódolása a világi elvárások előtt (lásd német, skandináv és holland egyházak egy része);
 - a hitvallók megbélyegzése, kirekesztése, hátrányos helyzetbe hozása munkahelyeken, iskolákban, a politikában;
 - a magukat kereszténynek tartó szervezeti egyházak részéről a hitvalló papok, lelkészek fegyelmi eljárás alá vonása (lásd Svédországban, Svájcban, Kanaadában);
 - világi hatóságok által büntetőeljárás indítása hitvalló klerikusok és laikusok ellen (lásd Svájcban, Svédországban, Finnországban, Németországban);
 - a ma még keresztényellenességben nem érintett országok szervezeti egyházaiknak hallgatása hamis álláspont eredményeként: „mások belügyeibe nem szólunk bele” (lásd közép- és kelet-európai országok egyes szervezeti egyházait);
 - a nemzetközi keresztény szervezetek hallgatása vagy erőltetett megszólalásai (lásd a Vatikánt, a Lutheránus Világszövetséget, a Református Egyházak Világszövetségét, az Anglikán Közösséget).
- Vallom, hogy az élet a fogantatással kezdődik, melyet az istenellenes erő meghazudtol, és ezzel a megszületés ellen támad, elsősorban az egykor kereszténynek mondott világban.
- Vallom, hogy a teremtés rendje szerint két emberi nem létezik: női és férfi. Isten a nőt és a férfit a maga képmására teremtette (1Móz/Ter 1,27). A keresztényeknek teljes szeretettel, irgalommal és tisztelettel kell fordulni azok felé, akik fizikailag más szexuális adottságokkal születtek, de az ő helyzetüket nem lehet mintaként, választható lehetőségként propagálni. A homoszexuálisok és transzneműek felé hirdetni kell az életváltozás lehetőségét.
- Vallom, hogy a kromoszóma-rendellenességek miatt végzett nemi korrekciós műtétek kivételével bűnös törekvés eredménye a nemet változtató műtétek elvégzése. A fiatakorúak esetében pedig a szülők, a nevelők, az orvosok és a törvényhozók kifejezetten bünt követnek el, amikor ezt engedélyezik vagy egyenesen támogatják.
- Vallom, hogy a Biblia tanításából leszűrhető az az igazság, hogy Isten a bűnt gyűlöli, de a bűnöst olyannyira szereti, hogy egyszerűen Fiát, Jézus Krisztust adta érte, aki magára vette az ember bűnét, és odaadta az Ő szentségét és tisztaságát (lásd Luther csere-fogalmát).
- Vallom, hogy a homoszexualitás terjedése nem változtat az isteni renden. Emögött is a bűn rejtőzik; akár korábbi családi erőszak, élelmiszer- vagy gyógyszeradalékok, a divat, a média vagy tömegpszichózis hatása.

- Vallom, hogy Isten a homoszexuális embert is szereti, és ahogy a többi embernek ad megoldást, úgy az azonos neműhöz vonzódónak is, mégpedig személyre szólót, amely az Ő teremtetési rendjével nem ellentétes. Ennek megfelelően létezik végleges szabadulás a homoszexualitásból a heteroszexualitás irányába, vagy Isten erőt ad a cölibátushoz és a naponkénti harchoz.
- Vallom, hogy a házasság Isten rendjének része, amit Jézus Krisztus külön megerősített. Ennek megfelelően házasság csak férfi és nő közötti szövetség lehet. Isten ezt az együttélési formát áldotta meg (vö. 1Móz/Ter 2,18.24; Mt 19,4-6).
- Vallom, hogy a család Isten ajándéka, a társadalom legkisebb és legerősebb építőköve. Éppen ezért van a sátán támadásainak kitéve, mivel nem az individualizmust és a féktelen fogyasztást erősíti.
- Vallom, hogy a gyermekek nevelésének elsősorban a családban kell történnie, azt a társadalom csak legvégső és kivételes esetben helyettesítheti.
- Vallom, hogy a keresztyén etikával ellentétes iskolai nevelés és oktatás a sátán próbálkozásainak nyújt terepet.
- Vallom, hogy életünk végének meghatározása Isten kezében van, aki az élet védelmében eszközöket adott arra hivatott embereknek; orvosoknak, ápolóknak. Az ember élet és halál kérdésében nem kapott jogokat Istentől.
- Vallom, hogy a szervezeti egyházak nem fedik a lelki Egyházat, ellenben annál lelkipbék, minél nagyobb átfedésben vannak azzal.
- Vallom, hogy a szervezeti egyházaknak küldetésük van a világban, ez pedig nem lehet a legkisebb mértékben sem összhangban a Világlélekkel.
- Vallom, hogy az egyházaknak nemcsak a keresztyénülözést látva kell megszólalniuk, hanem a burkolt keresztyénellenesség jelenségeit észlelve is. Ha ezt nem teszik, akkor cinkosok; „vétkesek közt cinkos, aki néma”.
- Vallom, hogy az a szervezeti egyház előbb vagy utóbb megszűnik egyháznak lenni, amely a Világlélekkel és előretolt helyőrségeivel – kormányok, világszervezetek, civil szervezetek – a Szentírás és a hitvallások rovására kompromisszumokat köt.
- Vallom, hogy a kevesebb több; azaz a Bibliától, az egyetemes hitvallásoktól és az adott felekezet hitvallásától eltérően tanítóktól, igemagyarázóktól jobb megválni, mint a pap- és a lelkészhiányra hivatkozva megtartani őket hivatalukban.
- Vallom, hogy a szervezeti egyházak jogalkotó szerveinek nem szabad a Bibliával és a hitvallásokkal ellentétes döntéseket hozniuk.
- Vallom, hogy a szervezeti egyháznak le kell lepleznie a sorai között a Világlélekkel kompromisszumra kész, alig észrevehetően hatni igyekvő érzékenyítést.
- Vallom, hogy a szervezeti egyház sajtója nem tarthatja az egyenlő távolságtartás világi elvárását, mert biblikus szempontból egyoldalúnak kell lennie.
- Vallom: „Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.” (2Pt 3,9)

OpenDoors

Az OpenDoors felekezetektől függetlenül működő keresztyén segélyszervezet, amelynek elsődleges célja már több mint 60 éve az üldözött keresztyének segítése mintegy 60 országban. Az OpenDoors évente közzéteszi az üldözött keresztyének helyzetét vizsgáló jelentését, az úgynevezett Világüldözési Indexet, amely annak az 50 országnak a rangsorát tartalmazza, ahol a keresztyének leginkább szenvednek el üldöztetést. Becslések szerint ezekben az országokban jelenleg mintegy 260 millió keresztyén szenved a magas fokú, esetenként szélsőséges üldöztetésektől. Az „OpenDoors” projektek sokrétűen segítik az üldözött keresztyén embereket. Segítik a keresztyén vezetők képzését, önkéntes munkát végeznek a foglyok között, sürgősségi segély- és traumamunkát végeznek, Bibliákkal és keresztyén irodalom terjesztésével erősítik az üldözötteket, valamint sokrétűen támogatják a meggyilkolt keresztyének családtagjait. Mindemellett kiterjedt kapcsolatrendszerén keresztül az OpenDoors kiadványokkal, előadások szervezésével szolgáltat információt a keresztyénülözés aktuális helyzetéről, és közös imádságokra buzdítja a keresztyén közösségeket, egyéneket.

További információk megtalálhatók az OpenDoors honlapjain. Például:

- www.opendoors.de;
- www.opendoorsusa.org.

A következő oldalakon olvasható hírlevelet Lupták György készítette az OpenDoors International engedélyével (gyorgyluptak@gmail.com; 06 20 824 4748).

Arcok – a keresztyénüldözés arcai

...ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, vele együtt örül valamennyi.” (1Kor 12,26)

DEBBIE – SRI LANKA

2019 húsvét vasárnapján a hatéves Debbie és családja – ahogy ez számukra megszokott volt, örömmel mentek a templomba, a Srí Lanka keleti részén található Batticaloa evangélikus Sion-templomba.

Édesanyja, Verlini, a vasárnapi iskolában tanította a gyerekeknek a Biblia üzenetét, amelyet annyira szeretett – ő maga is már 27 alkalommal olvasta el a Szentírást!

Azon a húsvét vasárnapon volt az utolsó alkalom, amikor Debbie utoljára láthatta az édesanyját. Egy öngyilkos merénylet ugyanis felrobbantotta magát, éppen akkor, amikor a főistentisztelet elkezdődött. Azon a napon Srí Lankán sok keresztyén templom és szálloda ellen követtek el hindu terroristák öngyilkos merényleteket. Ezekben a robbantásokban több mint 250 ember halt meg akkor. Köztük Debbie szülei is, Ranjith és Verlini.

Debbie maga is súlyosan megsérült a támadásban, és teljesen megvakult. Újra fáradtságosan kellett megtanulnia járni. „Anyám és apám Jézushoz mentek” – mondja. „Jézus azért jött, hogy megmentsen minket! Hiszem, hogy egyszer visszatér. És nagyon várom, hogy Jézus eljöjjön! Mert majd megnyitja a szemem, és újra látni fogom a családomat.”

NAOMI – MALI

Naomi* apja, befolyásos imám volt, aki szülőföldjéről Egyiptomból Maliba költözött, hogy ott terjessze az iszlám vallást. Amikor Naomi nyolcéves volt, meghalt az apja. Ekkor a kislányt egy nagybácsi fogadta örökbe, aki beíratta őt egy nemzetközi keresztyén iskolába, hogy színvonalas oktatásban részesüljön. Naomi eleinte utált mindent, ami keresz-

(* nem az eredeti név!)

tyén volt. De minél több kapcsolata lett keresztyén emberekkel, annál vonzóbb lett számára Jézus Krisztus.

12 éves korában döntött úgy, hogy keresztyén lesz. A családja ezt nagyon el-lenezte, és kitagadták a kislányt. Keresztyén misszionáriusok azonban befogadták Naomit, de amikor visszatértek szülőföldjére, Naominak újra a rokonainál kellett laknia. Naponta zaklatták őt. Tinédzserként Naomi egy keresztyénhez ment feleségül, és remélte, hogy békében él majd vele. Elhatározta, hogy az ellenséges támadásokra szeretettel fog reagálni.

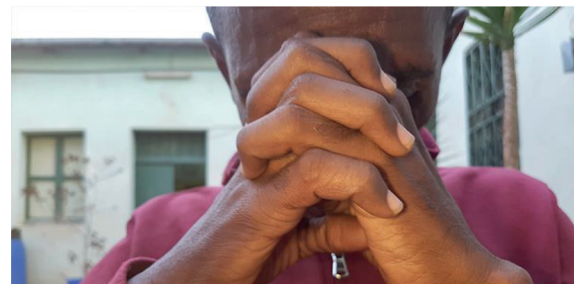
Rokonai továbbra is nyomás alá helyezték őt meg a férjét, sőt iszlamista harcosokat is felbéreltek, hogy öljék meg vagy legalábbis megfélemlítsék a házaspárt. Többször éltek át támadást. Egyszer azonban bekövetkezett a tragédia: Naomi férjét, amikor üzleti úton volt, iszlamisták lelőtték. Naomi ma is sok ellenséges indulattal találkozott, de elhatározta, hogy megpróbál azokra szeretettel és megbocsátással válaszolni.

PAUL – ERITREA

Paul* a katonaságnál szerelőként dolgozott. Ez idő alatt csatlakozott ott egy keresztyén közösséghez. Egy napon azonban az egész csoportjukat letartóztatták, mert közösségük nem tartozott egyik elismert vallási közösséghez sem. Eritreában hivatalosan csak az iszlám és az eritreai ortodox, katolikus és evangélikus egyházak engedélyezettek. Paul tíz évet töltött emiatt börtönben.

Az alultápláltság, a rossz higiéniai körülmények, a hőség és a börtönben fellépő egyéb stressz gyakran betegítette meg Pault, és a szükséges orvosi ellátásban sem részesült. Újra és újra formanyomtatványokat nyomtak a kezébe azzal, hogy aláírásával adja fel keresztyén meggyőződését. Folyamatosan kétségek közt vergődött.

Néhány év börtön után Paul nagyon megfáradt. Egyre többet kísértette a gondolat, vajon valóban olyan rossz lenne-e aláírni egy ilyen dokumentumot? Aztán látta, hogy egy másik keresztyént szigorúan megbüntetnek, amiért nem akarja feladni a hitét. Elképesztő módon, éppen ez adott neki új erőt és motivációt. Nem sokkal később Paul-t szabadon bocsátották.

MARAYA – EGYIPTOM

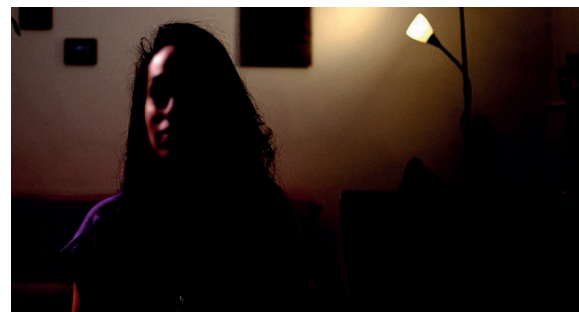
Maraya* keresztyén meggyőződése miatt már gyermekkorában hátrányos megkülönböztetésben részesült. Muszlim osztálytársai és tanárai rendszeresen mind verbálisan, mind tettelesen is bántalmazták.

A zaklatás nyomasztó részévé vált mindennapi életének. – *Néha előfordul, hogy még fizikailag is zaklatnak. Kényszeríteni akarnak, hogy fedjem el leplel az arcomat. Vagy utánam kiabálnak: „Megégetiünk! Megölünk!”* – mondta a kislány.

2014-ben történt, hogy egy muszlim férfi azzal kezdte megkeseríteni a család életét, hogy az apja elektronikai üzlete előtt egy bódét állított fel. Amikor udvariasan megkérték, hogy ne zárja el a boltjuk bejáratát, csak sértéssel válaszolt. Volt, hogy Maraya maga segített ki a boltban, ez az ember meg azzal fenyegette, hogy savat önt az arcába, majd meggyilkolja az apját, és elrabolja őt, a húgát és az anyját. Egyszer bement az üzletbe, a polcokon lévő árut a földre dobálta, Maraya apját pedig véresre verte. Maraya és édesanyja a családfő segítségére siettek, de jöttek mások is, akik mind az agresszív férfinak segítettek és kifosztották az üzletet.

Maraya családja ezek után a rendőrségre ment, hogy védelmet kérjenek és feljelentést tegyenek.

Meglepődve tapasztalták, hogy a támadó már megelőzte őket és Maraya apja ellen indítottak eljárást bántalmazás miatt. Hamis tanúk is alátámasztották a hazug vádat, Maraya vallomását pedig mint szemtanút, meg sem hallgatták. Sőt, Maraya apját pénzbírsággal sújtották, boltját pedig hús napra be kellett zárnia.

Ilyen az, amikor a hatóság sem védi a megtámadott keresztyéneket.

OpenDoors imaközösség

Imádkozzon azért, hogy Isten az üldözötteknek mindig a megfelelő szavakat adja a szájukba! > **Ef 6,19–20**

Imádkozzon azért, hogy az üldözött keresztyének nehéz helyzetükben is megtalálják Isten békességét! > **2Kor 12,9**

Imádkozzon azért, hogy az elnyomatásban élő keresztyének ne szűnjenek meg az Úrban bízni! > **2Kor 1,7–9**

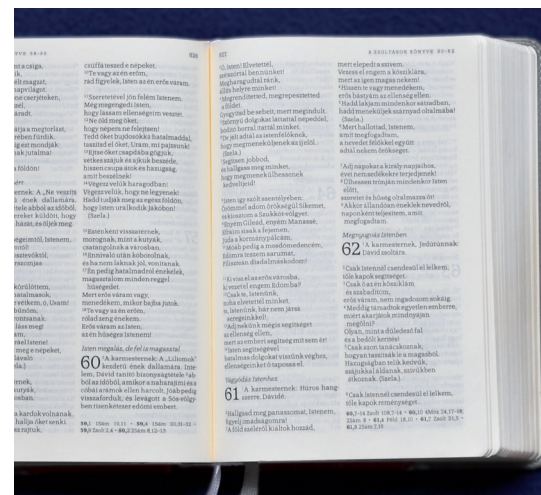

Imádkozzon azért, hogy Isten akaratának megfelelően segítse meg az üldözött keresztyéneket! > **Mt 26,39**

Imádkozzon azért, hogy az üldözött keresztyének bizonyágtétele érintse meg azokat, akik éppen kárt akarnak nekik okozni! > **Lk 6,27–31**

ALIANSZ IMAHÉT – 2021. január 3–10.

Hűség az Igéhez

Kedves Testvérek!

Az Aliansz Imahét megnyitó alkalmára a Golgota Keresztény Gyülekezetben kerül sor (1073 Budapest, Erzsébet krt. 13.), 2021. január 3-án 17.00-tól.

Mivel az aktuális szabályok értelmében személyesen nem tudunk találkozni veletek, ugyanakkor élő közvetítésre kerül sor, amit itt lehet figyelemmel kísérni: www.golgotabudapest.hu Amikor ezt a weboldalt megnyitjátok, kattintsatok az „élő adás” felírára, így tudtok csatlakozni hozzánk.

Arra biztatunk minden lelkipásztort és igehirdetőt, hogy az Aliansz imaheti tematikát követve – a lehető legszélesebb körben – nap mint nap ossza meg azokat a gondolatokat, melyeket ennek kapcsán Isten Szent Lelke a szívére helyez. Lássuk meg és használjuk fel Isten Országának építésére azokat a lehetőségeket, amelyeket fontosnak, időszerűnek, Tőle származónak ismerünk fel (Ef 2,10)!

Az Aliansz szervezete és szolgálata – az imahét kapcsán is – a következő számlaszámon támogatható: OTP 11706016-20464132.

Köszönettel:

Az Evangéliumi Aliansz elnöksége

Drága Testvéreim!

Az ideai imahét bevezetéseként mindenekelőtt egy rendkívüli élményt, számomra meghatározó tapasztalatot szeretnék megosztani veletek. Nem oly régen arra szántam két teljes hetet, hogy El Camino ősi zarándokútját járjam. Nap mint nap kiválasztottam néhány rövidebb bibliai szöveget, legtöbbször csak egy-egy igeverset, és útközben ezeken elmélkedtem, ezeket ízlelgettem, hagytam és vágytam, hogy hasson rám, megérintsen, szóljon hozzám, változtasson. Útközben persze többször elterelődtek a gondolataim, de figyelmemet újra és újra az adott bibliai szakaszra igyekeztem összpontosítani.

Aztán egy idő után arra figyeltem fel, hogy ennek hatására valami fantasztikus dolog történik bennem. Hívő életem során oly sokszor szerettem volna átélni Isten Igéjének valamilyen mély, bensőséges megértését, de sokszor éreztem sekélyesnek, szegényesnek annak fokát, ameddig ebben éppen eljutottam. De most, a vándorlásom ideje alatt, átéltem annak örömet és gazdagságát, hogy Isten Igéje eljött hozzám, és ahogyan azt ezen túl is megtapasztaltam, addig hihetetlen változásokat hozott az életemben. Megnövekedett bennem az Isten Szavára való éhség, az Ige szeretete és – ennek eredményeként – bensőségebb kapcsolatba kerültem az Úrral. Olyan felismeréseknek kerülök birtokába, melyek hol az épp olvasott igei összefüggések mélyebb meglátása által, hol pedig mintegy kijelentésként érnek el, szinte meglepésszerűen érkeznek hozzám.

Ennyi bevezetést követően nagy szeretettel, továbbá az írók és a szerkesztők iránti hálával ajánlom megtisztelő figyelmetekbe a 2021-es Aliansz Imahét anyagát. Legyen ez bő forrás mindnyájunk számára, ahogy a naponként, a következő szempontok szerint átgondoljuk, átímadkozunk, hogy mit jelent Istent, az Ő Igéjét olvasni, élni, megosztani, meghívni, átgondolkodni, megtapasztalni, hallani és imádni. Amikor mindezeket átolvastam, magamban azt gondoltam, hogy: Igen, a Biblia közelebb visz bennünket Istenhez, közelebb a testvéreinkhez, a felebarátainkhoz, és a saját lelkünkhöz is. Az Istennel való kapcsolatunk milyensége és minősége alapvetően meghatározza az egész teremtett világgal fennálló kapcsolatrendszerünket is.

Az az imádságom, hogy az imahét eredményeképpen a Benne való élet erejének újságában köteleződjünk el Isten Igéje mellett, s ekkor megjelenhet az Ő csodálatos munkájaként az a gyümölcs, amit ígér – s egyedül csak a Vele való közösségben terem az életünk.

Thomas Bucher

az Európai Evangéliumi Aliansz főtítkára

Szeretnénk köszönetünket kifejezni az íróknak és a szerkesztőknek az ideai imahét anyagának összeállításáért!

Amennyiben egy gyülekezet Aliansz Imahétet szeretne tartani, ehhez a következő szempontok figyelembevételét is javasoljuk:

1. Arra kérünk és biztatunk mindnyájatokat, hogy az imahét napjain jöjjetek össze a környékeken található gyülekezetekkel, meghívva minden közel lakó testvért, és imádkozzatok együtt, egy szívvel, a megadott bibliai textusok alapján, a Szent Lélek vezetése szerint! Legyetek kezdeményezői, motorjai az Aliansz Imahét szervezésének, a felekezetek, gyülekezetek, egyházak közötti, krisztusi egység ápolásának, testvérként egymás kölcsönös elfogadásának, tiszteletének, a közös imádkozásnak!
2. Érdemes áttekinteni, hogy MINDEN evangéliumi egyházat, közösséget, ima-csoportot meghívtak-e, bevontak-e az imaalkalmakba, amelyik a településen, vagy annak közelében él? A más nemzetiségű és roma gyülekezeteket is hívják, a sokféleség nem megosztóvá, hanem gazdagabbá teheti az egységet...
3. Lehetőség szerint, ne egy helyre tervezzük az összejöveteleket, hanem közös, előzetes egyeztetés alapján, a hét során látogassuk végig a résztvevő gyülekezetek templomait, imaházait, összejöveteli termeit.
4. A tervezésnél vegyük figyelembe, hogy az imaalkalom lehessen releváns és vonzó a fiatalok számára is. Javasoljuk, hogy tegyék lehetővé a fiatalok részvételét, s ha csak lehet, vonjatok be fiatalokat a tervezésbe az előkészítésbe, a szolgálatokba. A nemzedékek egysége, a generációk közötti párbeszéd és megértés nagyon fontos az Egyház számára.
5. Mivel ez alkalommal közös imádságra hívunk, tervezésnél ügyeljünk arra, hogy valóban jusson elég idő az imádságra! Legyünk bátrak és kreatívak annak a tervezésben, hogy mikor, milyen témákban és milyen formában imádkozzunk!
6. Használjuk ki a tervezésben azt az ajándékot is, hogy mint férfiak és a nők, különféle szempontokkal, erősségekkel rendelkezünk, egymást kiegészítő meglátásokat tudunk behozni a tervezés folyamatába.
7. Tartsuk szem előtt azt is, hogy mit szeretnénk elérni a jövőben, az évek során merre fejlődjön, milyenné váljon, milyen szerepet töltsön be az Imahét?

Tehetünk-e valamit annak érdekében, hogy (lelkileg, szellemileg, létszámban...) növekedjünk? Akik most részt vesznek, megtapasztalják, hogy ez az imádság és ez az ügy fontos, és a későbbiekben is részt vegyenek a különféle imaalkalmakon, sőt, magukkal hozzák a barátait is!

ALIANSZ IMAHÉT – 2021. január 3–10.

Bevezető

*„Az ÚR törvénye tökéletes, felüdíti a lelket.
Az ÚR intő szava határozott, bölcsé teszi az együgyűt.
Az ÚR rendelkezései helyesek, megörvendeztetik a szívet.
Az ÚR parancsolata világos, ragyogóvá teszi a szemet.
Az ÚR félelme tiszta, megmarad örökké.
Az ÚR döntései igazak, mindenben igazságosak.
Kívánatosabbak az aranyból, sok színaranyból is,
édesebbek a méznél, a csurgatott méznél is.”
(Zsoltárok 19,7–10)*

C.S. Lewis azt írja erről az igeszakaszról, hogy a „A világ legszebb éneke”. Megérint-e bennünket Dávid király lelkesedése, ahogy arról szól, milyen csodálatos, mindent átható, jó és tökéletes Isten törvénye. Betölt-e bennünket is az őt elragadó érzélem, a túlradó öröm, a kitörő lelkesedés Isten beszéde iránt?

A mostani imahét kapcsán az az imádságunk, hogy Isten Lelke ez ugyanúgy teremtsen meg, vigye véghez bennünk, mint ahogy azt Dáviddal megtette. Azért imádkozunk, hogy újra felfedezhessük és megtapasztalhassuk Isten Igéjének éltető, átalakító és inspiráló erejét. Ebből fakadóan, egész Európára vonatkoztatva, képesek lennénk ismét az Isten adta bölcsességben és örömben járni (7–8. versek). Az az álmunk, hogy olyan ragyogó szemű emberek töltsék be kontinensünket (9. vers), akik kapcsolatba kerültek Isten éltető Igéjével. Szeretnénk arra hívni, hogy együtt imádkozzunk azért, hogy az emberek ebben elinduljanak, és hogy valódi eledelt a találjanak Bibliában és igazi életet nyerjenek Jézus Krisztusban. Kérjük, imádkozz velünk ezért!

Az Aliansz Imahéten Istenre, s az Ő szavára összpontosítunk, s minden nap egy adott cselekvő szempont szerint vizsgáljuk az ígét (olvasni, élni, megosztani, meghívni, gondolkodni, tapasztalni, hallani, imádni). A 2021. évi imahét anyagát a Svájci Evangéliumi Szövetség két ága, a francia nyelvű, illetve a németajkú nemzeti szövetsége, közösen készítette el, s a munkát a Biblica a Partnerships is támogatta.

Andi Bachmann-Roth

*a Svájci Evangéliumi Aliansz németajkú közösségének
főtitkára*

TARTALOM: Első nap – Olvasd! (23–24) Második nap – Éld! (25–26)

Harmadik nap – Add tovább! (27–29) Negyedik nap – Hívj meg másokat!

(30–31) Ötödik nap – Gondold át! (32–33) Hatodik nap – Gyakorold! (34–36)

Hetedik nap – Hallgasd! (36–38) Nyolcadik nap – Imádd! (38–39)

Első nap – OLVASD!

**„Szívembe rejtettem beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.”
(Zsoltárok 119,11)**

A chicagói Willow Creek gyülekezet 2011-ben tette közzé tényfeltáró tanulmánya eredményeit. A széles körű felmérésben, több mint ezer, méretében, felekezeti megoszlásában, földrajzi elhelyezkedésében különböző gyülekezet, valamint 250 000 magánszemély vett részt. Az eredmény minden kétséget kizáróan kimutatta, hogy – úgy az egyházak, mint a magánszemélyek körében – a hitélük szempontjából a leglényegesebb tényező az Isten Igéje iránti elkötelezettség: Semmi sincs nagyobb hatással a szellemi, lelki növekedésre, mint a Szentírás tanulmányozása és a tanultak életté válása. Általánosan megállapítható, hogy a kimutatásban, a legjobb eredményt felmutató gyülekezetek (ez a résztvevők mintegy 5%-át jelenti) a Bibliát tekintették szilárd és megmásíthatatlan alapnak, amire gondolkodásukat és tevékenységeiket építették.

Ez mélyen megdöbbenetette a Willow Creek gyülekezetet, hiszen ők már évtizedek óta úttörő szerepet játszottak egy olyan gyülekezeti modell kialakításában, ami a keresőkre van kihegyezve, illetve minden lehetséges erőforrását arra fordította, hogy érdekfeszítő, lebilincselő programokat hozzon létre a gyülekezet tagjai számára. Emögött nyilvánvalóan az a jószándékú feltételezés húzódott meg, hogy a különféle szolgálatokon, gyülekezeti programokon való, minél nagyobb arányú részvétel, automatikusan lelki növekedéshez vezet majd. Az eredmények azonban nem igazolták ezt a várakozást. A felmérés eredményének megismerése, feldolgozás a Willow Creek addigi stratégiájának és fókuszának felülvizsgálatát és igei alapú, radikális újragondolását hozta el. A leghatározottabban elkötelezték magukat, hogy segíteni a gyülekezeti tagoknak abban, hogy legfőbb tekintélyként fogadják el Isten Szavát, elköteleződjenek a Biblia iránt, és tanulmányozzák a Szentírást.

A 119. zsoltára írója kiemeli Isten Igéjének hatékonyságát, a bűnös hozzáállás és viselkedés visszaszorításában megnyilvánuló erejét. Mivel személyes megtapasztalás áll mögötte, hiteles és átütő a bátorítása az Isten törvényének való engedelmes-ségre. A nagy kérdés számunkra az, hogy mi, a XXI. század gyermekei, ugyanúgy, egy az egyben alkalmazhatjuk ezt az életünkre, mint a 2500 évvel ezelőtt élt olvasó? Istennek hála, oly korban élhetünk, amikor Európa szinte minden nyelvén rendelkezésre áll a teljes Szentírás; azonban a mai, a szekularizált világban, az emberek nagy részének életére az Ige nincs közvetlen hatással, hiszen már nem tölti be azt a megbecsült, központi szerepet, mint a Zsoltár megírásának idején. Széles körben úgy vélik (a száműzetés prófétáira hivatkozva), hogy a 119. zsoltárt nem sokkal a babiloni száműzetés után írták, amikor az Isten jelenlétét kiábrázoló legfontosabb jelképek, mint a frigyáda és a királyság, már elvesztek. Isten jelenléte ekkor legfőképpen a Tórában, Isten törvényében volt megtapasztalható. Ezért láthatjuk, hogy a zsoltáros annyira elkötelezett arra, hogy Isten Igéjét megőrizze a szívében – hiszen ez Istennek hozzánk intézett szent szava.

Ha magunkba nézünk és felmérjük lelki egészségünk, szellemi életünk állapotát, úgy találjuk, hogy folyamatosan növekszik a szeretetünk Isten és a felebarátaink iránt? Mit teszünk annak érdekében, hogy ne hunyjon ki lelkünkben a tűz? Hogy állunk Isten Igéjének tanulmányozásával? Mi is felfedeztük, hogy a Szentírással való foglalkozás a lelki egészség és szellemi növekedés kulcsa, és messze legjelentősebb mutatója?

IMATÉMÁK

- Adjunk hálát azért, hogy Európában, mindnyájunknak anyanyelvünkön, a kezünkben lehet a Szentírás. Hálával emlékezzünk meg azokról, akik az elmúlt évszázadokban életüket tették fel erre, és – sok esetben – az életüket adták ezért!
- Imádkozzunk a folyamatban lévő fordítási munkáért, hogy a világ más végein, a még Biblia nélküle élő népek is hamarosan kézbe vehessék, olvashassák, a saját nyelvükön hallhassák Isten Szavát!
- Pásztorok és vezetők – imádkozzatok azokért a gyülekezetekért és a hívőkért, akik között szolgáltok, hogy növekedjenek a Biblia iránti elkötelezettségükben és megtegyék, amire Isten ezáltal vezeti őket!
- A gyülekezet tagjai – imádkozzatok pásztoraitokért és vezetőitekért, hogy továbbra is hűségesen hirdessék Isten szavát, és felkészítsenek a Szentírásnak egy egész életen át tartó tanulmányozására.

IMÁDKOZZUNK!

„Boldog ember az, a ki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székében nem ül; Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége és az ő törvényéről gondolkodik éjjel nappal. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, a mely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lesz.” (Zsoltárok 1,1-3)

ÚTRAVALÓ

Olvassuk el a 119. zsoltárt! Számoljunk azzal – mivel a Biblia leghosszabb fejezetéről van szó (176 vers) – ez mintegy 15-20 percet fog igénybe venni. De megéri rászánni az időt, mert aki elkötelezi magát igazságainak tanulmányozására, az örök-kevaló kincsre lel.

Az egyéni olvasáson túl, hasznos lehet, ha gyülekezeti körben, vagy egy házicsoportban, együtt olvassuk és tanulmányozzuk az Igét.

Szeretettel:

Oli Proctor,
Nagy-Britannia
a Biblica Partnerships európai
és közép-ázsiai vezetője

Második nap – ÉLD!

Az irgalmas samaritánus példázata (Lukács 10,25-37)

„Mit gondoltok, a három közül melyik volt a kirabolt ember embertársa?
A törvénytartó így válaszolt: „Az, aki segített rajta.” Erre Jézus azt mondta:
„Menj, és cselekedj úgy, mint ő!” (Lukács 10,36-37)

Ha hatással akarunk lenni a társadalomra, néha meg kell állnunk és fel kell tenünk magunknak a megfelelő kérdéseket, mint például azt, hogy: Valójában miért is tesszük, amit teszünk? Mi a motivációnk abban, hogy részt veszünk a társadalmi igazságosság megvalósításában? Melyek azok a valós szükségek, melyeket fel kell ismernünk, hogy azokra érdemi választ adhassunk? Értő, érző és hatékony segítőknek kell válnunk a körülöttünk élők szükségleteinek betöltésében.

Jézus kérdéseket tett fel, így vezette és segítette az embereket az érettség útján. Mindenki számára elérhető volt, akik kérdésekkel fordultak hozzá. Ez minden társadalmi rétegből és korcsoportból megragadott, s hozzá vonzott embereket.

Ekkor előállt egy törvénytudó, hogy megkísértse őt, és ezt kérdezte: „Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?” Ő pedig ezt mondta neki: „Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod?” Ő pedig így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.” Jézus ezt mondta neki: „Helyesen feleltél: tedd ezt, és élni fogsz.” Ő viszont igazolni akarta magát, és megkérdezte Jézustól: „De ki a felebarátom?” (Lk 10,25-29)

Erre a kérdésre Jézus az irgalmas samaritánus példázatával válaszolt. A végén pedig, a tanulság levonására Jézus feltesz egy újabb kérdést: „Szerinted, e három közül melyik volt a felebarátja annak az embernek, aki rablók kezébe került?” (10,36) Ezt végiggondolva, a vallástudós rájött arra, hogy valaki felebarátjának lenni, Isten eredeti elgondolásában azt jelenti, hogy figyelemmel és együttérzéssel vagyunk azok felé, akikkel az életben találkozunk.

Keresztényt arra szól az elhívásunk, hogy felebarátai legyünk azoknak, akikkel valamilyen módon kapcsolatba kerülünk. A legtöbb esetben nem tudjuk megvalósítani, kikkel hoz össze bennünket az élet, de abban teljes döntési szabadságunk van, hogy felvállaljuk-e, segítjük-e őket. Jézus arra hív, hogy vállaljuk fel ezt a küldetést. Arra biztat, hogy nyitott szemmel járjunk és ismerjük fel körülöttünk élők szükségéit! Ebből a hozzáállásból konkrét cselekedetek fakadnak, amiből meglátszik, hogy az Ő követői vagyunk. Isten, népén keresztül így hat, s formálja át a világot. Istentől van elhívásunk a Vele való bensőséges közösségre, és küldetésünk az embertársainkkal való őszinte és valódi kapcsolatra. Keressük az Ő akaratát, s legyünk az Ő követői, hiszen Isten rajtunk keresztül mutatja be szeretetét és igazságosságát az egész emberiség számára. Akik nem olvassák a Bibliát, a mi életünkől láthatják, milyen Isten. „Menj és tedd meg amit kell!”

Ezekkel a szavakkal küldte ki fiát, Bramwell-t az Üdvhadsereg megalapítója Booth tábornok a londoni szegények, elhagyottak, hajléktalanok felé szóló küldetéssel. Ma, nekünk szól a felhívás: „Menj, és éld meg az evangéliumot.”

IMATÉMÁK

- Hogy felismerjük a környezetünkben élők valódi szükségait és fel tudjuk mérni, hogy milyen források állnak a rendelkezésünkre, hogy ezekben – lelki, szellemi és anyagi területeken – segítségül lehessünk számukra.
- Hogy legyen szívbeli hajlandóságunk engedni Urunk felszólításának: „Menj és tégy te is hasonlóképpen”. (Lk 10, 37)
- Hogy – Jézushoz hasonlóan – mi is nyitottak és elérhetőek legyünk mindazok számára, akiknek kérdései vannak.
- Hogy nyitott szemmel járjunk és meglássuk, észrevegyük azokat, akikkel mások nem foglalkoznak.

IMÁDKOZZUNK!

Uram, Rád van szükségem. Azt mondtad, hogy legyek olyan, mint az irgalmas szamaritánus. Kérlek, gyere és segíts! Azzal a lelkiülettel szeretnék az emberekre nézni, amivel te voltál feléjük. Kérlek, nyisd meg a szemem és a szívem, hogy meglássam a körülöttünk élők sorsát, felismerjem a szükségüket, és melléjük álljak a nehézségeikben! Adj bátorságot, hogy felvállaljam az ezzel járó nehézségeket, s kövessem a tőled való elhívást az ellenszélben is. Add, hogy ebben is Szent Lelked vezessen, s tegyen eggyé mindazokkal, akiket Országod építésére meghívtál e földi létben! Add, hogy az igazságot szeretetben követve, együtt növekedjünk Benned, s átöleljük, majd továbbadjuk irgalmatát!

ÚTRAVALÓ

- Az irgalmas szamaritánus jelentős időt, energiát és pénzt áldozott arra, hogy segítsen a bajba jutott emberen. Hozzá hasonlóan, készek vagyunk-e megfizetni az árat, amikor felismerjük az Úrtól való küldetésünket: „Menj és cselekedj te is hasonlóképpen!”?
- A szamaritánus a továbbiakban a fogadás segítségét kérte, és rábízta a sebesült további ápolását, gondozását. Gondoljuk át, kire számíthatunk, ki lehet még az adott helyzetben segítségül – kiket szólított meg ez ügyben az Úr, akiket bevonhatunk az isteni irgalmasság nagy művébe?
- Engedelmesek vagyunk, és megtesszük, amire Isten hív, vagy kibúvókat keresünk, hogy ne kelljen felvennünk az Ő igáját és másik mellé állnunk a bajban?
- Hogyan lehetek értő és érző felebarátja annak, aki most a segítségemre szorul?

E. Jane Paone, Svájc
az Üdvhadsereg területi vezetője
(Svájc, Ausztria, Magyarország)

Harmadik nap – ADD TOVÁBB!

„Hálát adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok, és mindenkor minden könyörgésemben örömmel imádkozom mindnyájatokért, mert közösséget vállaltatok az evangéliummal az első naptól fogva mind a mai napig. Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára.”
(Filippi 1,3–6)

Közösségvállalás, együttműködés, összefogás, partnerkapcsolat – mily sokszor halljuk ezt manapság. Ugyanúgy használjuk a házasságunkra vonatkozóan, mint a munkahelyi közösségünkre, de akár a színjátszó csoportunkra vagy a sportsapainkra nézve is. Számunkra kiemelten fontos terület, amikor Isten Országát építésében fogunk össze, egy frontvonalban dolgozó misszionárius és missziós társaság támogatására. Ilyenek például azok a szervezetek, és az itt dolgozó munkatársak, akik Isten Igéjét fordítják le egy adott nép nyelvére, akik így a kezükbe vehetik és szívükbe fogadhatják a Jó Hírt. Ők sem létezhetnek és dolgozhatnak csak önmagukban, széles körű összefogás nélkül beszűkülnének a lehetőségeik, elapadnának a forrásaik.

Egy ilyen misszió munkatársaiként el tudjuk mondani, hogy támogatóink, akik imádságban, kapcsolattartásban és anyagi vonatkozásban mögöttünk állnak, milyen nagy becsben vannak tartva a szívünkben és gondolatainkban. Mindkét részről csodaként és áldásként éljük meg az egymással való, sokszor évtizedekre visszatekintő összekapcsolódást, a lelki –, szellemi – és gyakorlati területeken kifejeződő közösséget, a szeretet áramlásában megmutatkozó kölcsönösséget, és a tapasztalatok által is megerősödő hitet. Ahogy arról Pál beszél a fenti igében, hogy a Vele való közösségben, a Krisztus által bennünk végzett „jó munka” érik be, gyümölcsözik az életünkben.

A Filippibeliek, Pállal való együttműködésük révén is kivették a részüket az evangélium szolgálatában, amiben Krisztus iránti hűségük, és elhívásukhoz való ragaszkodásuk nyilvánult meg. Pállal együtt, mi is rendkívül becsesnek tartjuk azt a kétoldalú, kiegyensúlyozott kapcsolatot, ami a támogatóinkkal összeköt bennünket. Szeretnénk ezúton is ünnepélyesen megköszönni a támogatóinknak, hogy együttműködésünk keretében megtették azt, ami az ő részük, s ezzel az evangélium hirdetésének ügyét vitték előre! Ugyanúgy, szeretnénk hálát adni Istennek, hogy ez az együttműködés része annak a jó munkának, amit Ő visz végbe az életünkben. Ebben az igeszakaszban – jobban, mint bárhol máshol a Bibliában – a hangsúly azon örömmön és dicséreten van, amely annak a megállapításából és hálás elismeréséből fakad, hogy a Filippibeliek milyen hatalmas részt töltenek be az Úr munkájában azáltal, hogy adományaikkal nagylelkűen támogatják Pál szolgálatát.

Nem csupán úgy gondolunk tehát a támogatóinkra, mint akik adakoznak az Úr munkájára. Az élő személyes kapcsolat kiküszöböli

azt az automatizmust, ami csupán a feladatok betöltésében látja az együttműködés lényegét. Fontos imádkoznunk egymásért, hiszen mindannyiunkat érnek támadások és kísértések, amik által a gonosz azt szeretné elérni, hogy Isten rajtunk végzett munkája ne jusson teljességre. De tudva, hogy nagyobb az, Aki bennünk van, mint aki a világban van (1 Jn 4,4), hordozzuk egymást az Úr előtt hűségesen, a Benne való teljes bizalommal, mint ahogy azt Pál is tette a Filippibeliekkel.

Így gondoljunk ma örömmel és hálaadással a támogatóinkra, mint a bizonyoságtevők nagy fellegére (Zsid 12,1), akik anyagilag és lelkileg is rendíthetetlenül mellettünk állnak, és lehetővé teszik a Biblia különböző nyelvekre való lefordítását és kiadását. Lássuk meg és ismerjük el, hogy a lényükből fakadó, a felénk áradó nagylelkű támogatás is annak a jó munkának a része, amelyet az életükben az Úr, a minden jót kezdeményező és végigvezető Isten végez.

IMATÉMÁK

Hálát adunk neked Mennyei Atyánk;

- A krisztusi lelkületben való együttműködésért, hogy a Te nevedben, szeretetben és egységben összefoghatunk. Egymásnak adattunk, hogy – mint ahogy „a vas élesíti a vasat” – mi is úgy „élesítsük”, biztassuk, bátorítsuk egymást Krisztusban (Kol 3,14 és Péld 27,17). Imádkozunk azért az összefogásért, ami lehetővé teszi, hogy itt, Európában mindenki a saját anyanyelvén olvashassa a Szentírást.
- Azért, hogy tökéletesen megismerhessük az Te akaratodat a Tőled kapott bölcsességgel és belátással. Szeretnénk Hozzád méltó módon élni, hogy tetszésedre, örömödre legyünk. Segíts abban, hogy a Te bennünk végzett jó munkád által maradandó gyümölcsöt teremjünk, és növekedhessünk a Te ismeretében (Kol 1,9–10). Kérünk azért, hogy az Olasz Wycliffe munkája, ami most az oroszországi bibliafordításokra összpontosít, meg hozza gyümölcsét!
- Hogy a Te elhívásod és kegyelmi ajándékaid visszavonhatatlanok. Kérjük, hogy kegyelmed által ezek egyre inkább kibontakozhassanak bennünk, ahogy együtt szolgálunk az evangélium hirdetésében. (Róma 11,29). Hálásak vagyunk, és imádkozunk azért az együttműködésért, ami a Norvég Wycliffe és a délkelet-ázsiai Raja nép között szövődött a Biblia lefordítása ügyében.
- Azért, hogy meghívtál a Veled való együttműködésre Szántófölded művelésében. Ebben egyikünk az ültetést, másikunk az öntözést kapta feladatul, s mindnyájan a Benned való hitet, hiszen a megtartás és a növekedés Tőled van. Add, hogy hűségesek és szorgalmasak lehessünk Tőled kapott küldetésünk teljesítésében (1Kor 3,6–7)!

- Mindazokért, akik nagylelkűen és áldozatosan támogatják az evangélium hirdetésének ügyét. Imádkozunk hűséges támogatóinkért, akik anyagiakban és imádságban hordozzák a frontvonalban szolgálókat! Kapják meg Istentől jutalmukat, egyúttal tudják, s érezzék, hogy a missziók és misszionáriusok is hálás szívvel vannak irántuk. Imádkozunk, hogy ez az együttműködés meg hozza gyümölcsét és Isten dicsőségére és az emberek javára legyen (2Kor 9,6–15)!

IMÁDKOZZUNK!

Mennyei Atyánk! Milyen nagy öröm és kiváltság az, hogy együtt dolgozhatunk veled most, és eljövendő királyságodban. Köszönöm, hogy az Egyház, mint Krisztus teste betöltheti küldetését a világban, mert Te vagy, Aki elhívtad, felkészítetted és minden szükségessé ellátod a népedet, hogy teljesítsük akaratom. Kegyelem és kiváltság, hogy részt vehetünk abban a nagy munkában, hogy a Te Igéd eljusson minden néphez, és megismerhesse minden ember a megváltó Krisztust. Uram, ma megerősítjük, s újból odaszánjuk magunkat Neked. Kérjük, végezd bennünk munkádat és használj bennünket akaratom szerint ebben a világban, embertársaink javára és a Te dicsőségre! Jézus nevében kérünk. Ámen.

ÚTRAVALÓ

Gondoljuk át, hogy Isten hol szeretne bennünket látni a szolgálatban. Mi az elhívásom? Hogyan tudok részt venni a misszióban? Küldetésem, hogy menjek, vagy valamilyen módon támogassam azt, aki misszióban van? Mi az én részem? Egy nagyszerű lehetőség, hogy számos bibliaársulat összefogott azzal a céllal, hogy a Biblia minden olyan nyelvre le legyen fordítva, ami szükséges ahhoz, hogy Isten Igéje 2033-ig minden ember számára elérhetővé váljon.

Akit érdekel ez a lehetőség, felveheti a kapcsolatot a Wycliffe Bibliafordítók Egyesülettel (<https://www.wycliffe.hu>), az angolul beszélők pedig, további információkért felkereshetik a következő honlapot: <https://illuminations.bible>

Stew Johnson, Nagy-Britannia
a Wycliffe Bibliafordítók vezetőképzésének munkatársa
(Európa)

Barb Speck, Nagy-Britannia
kommunikációs szakember,
Wycliffe Bibliafordítók (Európa)

Negyedik nap – HÍVJ MEG MÁSOKAT!

„Ha majd a jövőben megkérdezi a fiad, hogy miféle intelmek, rendelkezések és döntések ezek, amelyeket megparancsolt nektek Istenetek, az ÚR, akkor így felelj fiadnak:” „Az ÚR megparancsolta nekünk, hogy teljesítsük mindezeket a rendelkezéseket, és féljük az Urat, a mi Istenünket, akkor jó dolgunk lesz mindenkor, és éltet bennünket az ÚR, ahogyan van ez ma is. És igazak leszünk Istenünk, az ÚR előtt, ha megtartjuk és teljesítjük mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ő parancsolt nekünk.” (5Mózes 6,20–21a, 24–25)

Harminc évvel ezelőtt egy barátom meghívott, hogy csatlakozzak középiskolánk keresztény diákcsoportjához. Itt kerültem először kapcsolatba a keresztény hittel. A csoport összejövetelén nem arról volt szó, hogy mit kellene vagy mit nem szabadna tennem, gondolnom vagy hinnem; egyszerűen, csak együtt olvastuk és tanulmányoztuk a Bibliát, hogy megtudjuk, kicsoda Isten.

Milyen jó, hogy a barátom nem tartotta meg magának a kincset, hanem engem is arra hívott, hogy megtaláljam. A hit megosztása és továbbadása már a kezdetektől része volt a Keresztény életgyakorlatnak. A hit megosztása azonban sokkal többet jelent, mint bizonyos hitbeli meggyőződések és tantételek átadása, vagy néhány szentírási szakasz felolvasása. A keresztény hit mindenekelőtt egy arra szóló meghívás, hogy bevonódjunk egy új életbe, és részesei legyünk az embert szerető és szabadító Isten nagy tetteinek, ahogy azt a Biblia feltárja előttünk, Ábrahámától – az Egyiptomból való kivonulásig, Krisztus megtestesülésétől – a Golgotán és az üres síron át – az Egyház születéséig tartó elbeszélésekben.

Isten elsősorban a Biblián keresztül szól hozzánk. Mint ahogy a Szent Sátor az Istennel való találkozás helye volt, a Szentírás olvasása közben is Isten jelenlétébe kerülhetünk.

A Biblia felajánlása másoknak nem csak egy embertársunk számára lehet ajánlék. A Biblia olvasása segít felfedezni annak értékét és gazdagságát az egész közösségnek. Amikor felolvassuk a Bibliát, hallgatjuk Isten Szavát, az ugyanúgy szól hozzánk, mint a nyomtatott szövegen keresztül. Hasznos lehet, ha a Biblia olvasása különféle módszerekkel történik. Egyes módszereket arra tervezték, hogy a teológiai ismeretekkel nem rendelkező vagy a jellemzően introvertált személyeknek is segítség megtalálni a helyüket egy ilyen körben.

Az egyik módszer, amelyet különösen szeretek, az egymáshoz kapcsolódó ó- és újszövetségi szövegek párhuzamos olvasása, ilyen pl. az olajjal való felkenés szerepe Dávidnál (1Sámuel 16:1–13), és Jézus esetében (János 12:1–8). Az is sokat segít az ilyen szövegek tanulmányozásánál, ha megkeressük bennük a hasonlóságokat és különbségeket. Ez a módszer azok számára is lelkesítő, akik addig nem nagyon is-

mereték a Bibliát és nagyszerű kiindulópont lehet számukra, hogy a kincset keresve, a részleteket felismerve és összerakva meg tudják látni a nagy képet, Isten teremtet, szabadító hatalmát, evangéliumának üzenetét.

IMAKÉRÉSEK

- Legyünk hálásak azért a kincsért, ami az Igében adatott nekünk.
- Lássuk meg, hogy a kincs teljes feltárásához szükségünk van a közösség segítségére.
- Kérjük Istent, adjon nekünk vágyat, szabadságot és lehetőséget arra, hogy a Bibliát a maga egyszerűségében és nagyszerűségében megismertethessük másokkal.
- Mint ahogyan az ószövetségi Szent Sátorban, úgy ma, a Biblia olvasása közben is, Isten jelenlétében lehessünk.
- Imádkozzunk azért, hogy Isten kinyilatkoztassa számunkra önmagát, amikor igéjét olvassuk, hallgatjuk népe körében.

IMÁDKOZZUNK

Urunk és Istenünk
Bebetted földed,
Adtad Fiad
Ki értünk szenvedett,
Áldozatából nyertünk életet.

Téged imádvá
Erőt találva
Utadat járva
Kalásszá leszünk,

Megőrlött, fehér
Tápláló kenyér
Boldog életünk.

/Huub Oosterhuis/

ÚTRAVALÓ

Hogyan hívhatjuk meg barátainkat és szomszédainkat arra, hogy együtt olvassuk a Bibliát? Fogalmazzunk meg egy ilyen meghívót!

Rico Bossard, Svájc
*a VBG (a svájci IFES) oktatási munkacsoportjának vezetője,
továbbá egy falusi iskola igazgatója*

Ötödik nap – GONDOLKOZZ!

„Ő pedig így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.” (Lk 10, 27)

Jézus nem arra kér minket, hogy kapcsoljuk ki az elménket. Ellenkezőleg! A legnagyobb parancsolat arról beszél, hogy Isten szeretetébe bevonjuk teljes elménket is. Isten szereti, ha gondolkodunk, alaposan megvizsgálunk mindent és ki szeretnénk fürkészni titkait.

Amikor így teszünk, olyan kérdések is felmerülnek, amelyek első látásra nem érthetők számunkra, esetleg el is bizonytalanítanak. Hogyan viszonyuljunk például a nehezebben érthető bibliai részekhez? Hogyan illenek egyes bibliai kijelentések egy szerető Istenhez? Miért nem látok minden ígéretet beteljesedni, amit a Bibliában találok? Isten arra hív, hogy ne söpörjük a szőnyeg alá ezeket a kérdéseket, inkább foglalkozzunk velük. Arra biztat, hogy ne legyünk felszínesek, ássunk mélyre, kutassuk, keressük az igazságot, beszéljünk az adott kérdésben Istennel és folytassunk párbeszédet a többi, az igazságot őszintén kereső emberrel.

Fel kell ismernünk, hogy a felmerülő kételyeknek és hitpróbáknak komoly szerepe van szellemi, lelki fejlődésünkben. A Biblia lapjai az üdvtörténet nagy fejezetei elének tárják milyen küzdelmeken mentek keresztül hitelődeink.

Amikor ezt átlátjuk, megváltozik a hozzáállásunk. Rájövünk, mekkora hibát követtünk el akkor, amikor abbahagytuk az őszinte beszédet egymással egy partnerkapcsolatban vagy egy szépen fejlődő barátságot elsorvadni hagytunk, vagy elsodródtunk egymástól. A ki nem mondott gondolatok és érzések végül elzárják a másikhöz vezető utat. Legyen egy vészjelzés számunkra, amikor azt érezzük, hogy növekszik a köztünk lévő távolság és egyre nehezebbé válik, hogy a szívünkben is találkozzunk egymással. Ugyanez történhet, amikor nem osztjuk meg az elménkre és szívünkre nehezedő kérdéseinket és kételyeinket Istennel.

A Zsoltárokat olvasva felismerhetjük, megtanulhatjuk, hogy maradhatunk őszinte és nyílt kapcsolatban Istennel. Látjuk, hogy a zsoltáros nem takargatja érzelmeit. Panaszodik, őszintén kiönti a szívét Istennek (lásd: Zsolt 13 és 69), sokszor közvetlen, néhol egészen nyers megfogalmazásban. Csodálatos meglátni, tetten érni azt, hogy amikor elbizonytalanodnak, s kételyekkel küszködnek, az Istennel folytatott őszinte beszélgetés hatására átlendülnek a holtponton, hit és bizalom tölti el őket és Istent dicsőítik. Nem csoda hát, hogy évezredek át az Istent megszólító férfiak és nők imádságaikban sokszor éltek a zsoltárok szavaival.

Az őszinteség mellett a másik alapvető eleme az imádságnak, hogy Krisztust tesszük a középpontba, Rá figyelünk. Még ha intellektuálisan küszködünk is a Biblia nehéz részeivel, a hit és a remény mindig el tud vezetni arra helyre, ahol Isten szeretete tisztán, világosan és egyértelműen tárul szemeink elé. Ha Jézusra nézünk,

világossá válik, hogy ígéretei mit jelentenek számomra: a hitem nem az érzelmeimtől vagy gondolataimtól függ, hanem kijelentéseinek igaz, örök és megmászhatatlan voltától! Immánuel, velünk az Isten! (Róm 8,31)

IMAKÉRÉSEK

Dicsérjük Istent

- Hogy arra hív minket, hogy teljes lényünkkel, így értelmünkkel is, keressük Őt
- Hogy őszinte párbeszédre hív
- Hogy semmi nem választhat el a szeretetétől – sem kérdések, sem kételyek, sem próbák!

Öntsük ki előtte szívünket

- Amikor nem értjük Istent, amikor csalódottak vagy dühösek vagyunk
- Amikor olvasom az ígét, de úgy érzem, nem szól, nem ad felismerést vagy nem mutat irányt számomra
- Amikor sötétben tapogatva nem lelem, ködben, homályban keresem, s szeretete még nem érinti meg a szívem

Vágyjunk arra

- Hogy Jézus találkozzon velünk a keresésünkben, gondolatainkban, kutakodásunkban
- Hogy kérdéseinkben és kételyeinkben segítsen minket az Ő szemével látni
- Hogy beszéljen elménkhez és szívünkhöz, hogy teljes szívből bízhatunk benne

IMÁDKOZZUNK

„Idegen befolyások átmenetileg talán elérhetik, hogy úgy érezd, nincs veled az Úr – azonban nem tudnak kiragadni téged az Isten kezéből! Van, mikor úgy tűnik, a mélybe zuhansz, de le nem eshetsz, mert alatt vannak megtartó karjai.” (Hans-Joachim Eckstein)

„Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből. Az én Atyám, aki nekem adta őket, mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből. Én és az Atya egy vagyunk.” (Jn 10,28-30)

Heike Breitenstein, Svájc

a „Zacharias Institute for Science, Culture and Faith”
munkatársa

Hatodik nap – TAPASZTALD MEG!

„Mert ahogyan az eső és a hó le hull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyert az éhezőknek, ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghez viszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.”

(Ézs 55,10–11)

„Szívből törekszem rendelkezéseid teljesítésére, ennek örök jutalma van.”

(Zsolt 119,112)

„Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló lesz az okos emberhez, aki kősziklára építette a házát. És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és nekidőltek annak a háznak, de nem omlott össze, mert kősziklára volt alapozva. Aki pedig hallja tőlem ezeket a beszédeket, de nem cselekszi, hasonló lesz a bolond emberhez, aki homokra építette a házát. És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; az összeomlott, és teljesen elpusztult.” (Mt 7,24–27)

Hogy jól kezd a napot – Bibliát reggelire!

Sokan vannak a gyülekezetünkben, akik nem keresztény háttérből érkeztek. Mintegy 5 évvel ezelőtt velük kezdtük el, majd fejlesztettük tovább a gyülekezetünkben azt az egyszerű és ösztönző gyakorlatot, amit, nemes egyszerűséggel, Biblia reggelinek hívunk, mert gyakran ez az első dolog, amit kora reggel teszünk. Nagyszerű látni, nap mint nap tapasztalni, hogyan érinti meg az Isten Igéje hallgatóság szívét és elméjét! A következőkben ezt a módszert szeretném bemutatni, és azt javasolni, hogy ha ez jó példának látszik, át lehet venni, el lehet kezdeni gyakorolni mindenkinek a saját gyülekezetében is.

A hét folyamán mindenki teszi a maga dolgát, a gyülekezet tagjai, egyfajta „küldetési üzemmódban” jelen vannak a világban, leginkább családjuk körében és a munkahelyükön. Mégis, megtaláltuk a módját, hogy a hét öt napján, egy adott időben mindnyájan fellapozzuk ugyanazt a bibliai könyveket, elolvassunk egy adott fejezetet és ennek alapján imádkozunk, és elmélkedjünk. Aztán mindenki kiválaszt egy igeverset, egy témát, vagy szakaszt, ami számára valahogy fontossá vált. Nemegyes kerek bibliamagyarázattal kell előállni, elég csupán egy elemet kiemelni, ami számunkra megvilágosodott, ami Jézusra mutat, megerősít a hitünkben. A meg tapasztalásunkat pedig megosztjuk egymással egy WhatsApp csoportban egy rövid üzenet formájában, amelynek egyszerű, jól meghatározott szerkezete van:

1. *Melyik igever/szakasz/téma volt ma számomra a legfontosabb?*
2. *Mit indított el bennem, és mit fogok tenni ennek kapcsán?* (Ez lehet elköteleződés az imára, vagy, hogy beszéljünk valakivel, vagy egy hozzáállás megváltoztatása, bármi, amiről úgy érezzük, hogy abban a pillanatban Jézus ezt kéri tőlünk.)

A csoportból nem mindenkinek kell feltétlenül válaszolnia ezekre az üzenetekre (ha egy-két OK jelzés azért befut, az mindenkinek jól esik), de aznap imádkozunk mindenkiért, aki közzétett valamit. Időről időre (legközelebb, ha majd elmúlik a jelen veszélyhelyzet) a csoport személyesen is találkozik, például egy reggeli keretében!

Milyen egyszerű és mégis, milyen hatékony módszer ez. Megismerjük Isten Igéjét, megkapjuk a napi vezetést és ezt az életünkre alkalmazzuk is, úgy, hogy közben egy imádkozó közösség állandó támogatása vesz körül mindnyájunkat. Hát nem csodálatos??

Az elmúlt években, számos, addig nem hívő ember fedezte fel az evangélium üzenetét ezeken a bibliai reggeliken keresztül. Közvetlenül az Isten Szava, a Biblia tanítása megszólította őket, az életük megváltozott és belegyökeresedett az Úr Igéjébe. Dicsőítsük Istent azért a több száz csoportért, melyek már elindultak ezen az úton, és azért a több ezer emberért, akik életükben először, ezekben az időkben kézbe veszik és olvassák a Szentírást. Legyen számukra éltető forrás és tapasztalják meg ezen keresztül Isten kegyelmét, áldását, vezetését minden nap.

IMÁDKOZZUNK

- lelki/szellemi szomjúságért és éhségért a gyülekezetünkben vagy abban a kis-csoportban, ahova rendszeresen járunk.
- Imádkozunk azokért, akik nem tudnak/akarnak a Biblia kincseiben részesülni
- Imádkozunk azokért, akik közel állnak hozzánk és nem ismerik Jézus evangéliumát – hogy tudjanak Isten igéjéhez kapcsolódni
- Imádkozunk a csoportunkért, hogy befogadóak legyenek a nem hívők felé, és lelki/szellemi asztaluk kincseit megosszák és közösen vegyenek majd részt a királyi lakomán.
- Imádkozunk megváltozott életekért, amelyeket a Jézussal való napi együttjárás formál át az Ige hallása, befogadása és alkalmazása által.

IMÁDSÁG

Úr Jézus, köszönjük Igédet, mely élő bizonyossága jelenlétednek az életemben, nap mint nap. Szerető akaratodra figyelve és szeretetedet gyakorolva megváltozik az egész életem ... talán nem egyik pillanatról a másikra, hanem egy csodálatos átváltozási folyamaton keresztül, amit Te oly gondosan kézben tartasz. Segíts nekem ma, hogy hallgassak Rád és engedelmeskedjem szerető intelmeidnek, parancsaidnak. Köszönöm, hogy kegyelmed által meghívsz, hogy részt vegyek mindazokban a jó dolgokban, amelyeket előre elkészítettél a számomra. Ámen.

GONDOLJUK ÁT

- Vajon kik azok a szomszédaim és munkatársaim közül, akik készen állnak erre, hogy felfedezzék a Bibliát?
- Hogyan tudnánk elkezdni a gyülekezetünkben egy, a fentiekben leírt napi bibliatanulmányozást?
- Vajon lehet-e egy Biblia-reggeli egy könnyen elsajátítható, mégis hatékony módja annak, hogy ezzel elérjük a környezetünket

és hozzájáruljunk ahhoz, hogy a résztvevők számára a Biblia üzenete nyilvánvalóvá, megismerése élményszerű, Isten szeretete megtapasztalható legyen?

Christian Kuhn, Svájc

a Svájci Evangéliumi Aliansz (francia nyelvterület) vezetője

Hetedik nap – HALLGASD!

A magvető példázata (Lukács 8,1–15)

„Amelyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott igét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek béketűréssel.” (Lukács 8,15)

Időnként kétségbe ejt, hogy a gyerekeim egyszerűen nem hallanak meg engem. Különösen akkor tapasztalom ezt, ha a takarításról, kézmosásról vagy a lefekvésről van szó.

Velem is megtörtént már, hogy beszélgettem valakivel, de aztán nem igazán tudtam visszaidézni, mit is mondott. Rá kellett jönnöm, hogy a másikat meghallani és meghallgatni, nem csupán a hanghullámok detektálását jelenti, hanem itt valami sokkal többről van szó.

Jézus talán valami hasonlót tapasztalhatott, amikor elmondta a magvető példázatát. Van abban némi ironia, amikor Jézus pont azt fejt ki ebben a példázatban, mit jelent meghallani és befogadni Isten igéjét, azonban még a tanítványok sem kapizsgálják, nem értik meg, hogy valójában mit jelent a történet (9. vers). Hasonló esettel számos bibliai helyen találkozhatunk, és valójában ez az Isten és az ember kapcsolatának drámai momentuma: fülük van, de nem hallanak (pl. Ézsaiás 6,9; Ezékiel 12,2). Az igéből nyilvánvaló, hogy a nem hallás oka nem szervi eredetű, hiszen fülük az van. Nem is az esetleges lassú észjárás, vagy korlátoltság a gond. A Biblia bemutatja, hogy az ember a maga értelmével, bölcsességével, józan eszével, önmagában kevés ahhoz, hogy megértse Istent. Valami többre, vagy inkább valami másra van szükségünk a megértéshez.

Jézus szerint ahhoz, hogy halljunk, egy „tiszta és jó szív”-re van szükség. A mag, Isten szava az ilyen emberek szívében gyökeret ver, felnövekszik és gyümölcsöt terem. Hogyan lehetünk „jó föld”?

Először is, szükségünk van egy alapvető megújulásra, mert a szívünk elhajlott Istentől, eldeformálódott, s olyan, mint a példázatban a köves és a tüskés talaj. Önmagunkban nem tudjuk véghez vinni a változást, erre alkalmatlanok vagyunk. Isteni beavatkozásra van szükség, ami egész lényünket átformálja. Nincs más esély és lehetőség, csak egyetlen út, Jézus Krisztus kell, hogy bennünk éljen, és nekünk pedig Őbenne – hogy képesek legyünk hallani (ld. János 8,45; 2Korinthus 3,18 és 11,10; Efesus 4,14 és a következő versek).

Mi, Őbenne. Ahhoz ugyanis, hogy megmaradjon és fejlődjön a hallásra való képességünk, isteni jellemre van szükségünk. Mi irányít minket legbelül? Alapvetően mire vágyunk? Mit szeretünk igazán? A jó dolgok elérését tartjuk szem előtt? Jézusra összpontosítunk? A szív megújulása felülről jövő ajándék. Az isteni jellem kifejlődéséhez azonban elkerülhetetlen az aktív együttműködés. Személy szerint rendszeresen lelki „edzést” tartok (Amihez hozzátartozik pl. a dicsőítés, az imádság, a böjt és a Biblia olvasása is.), csodálatos módja ez annak, hogy egészsé váljak, és kész legyek befogadni és meghallani Isten hangját. Mindezek olyanok, mint a kerti szerszámok, amelyek a szív talaját megszabadítják a szórakozottságtól és helyet készítenek az Isten által ültetendő magnak.

IMATÉMÁK

Dicséret/Hála

- Mindazon emberekért, intézményekért és gyülekezetekért, melyek segítenek bennünket abban, hogy meghalljuk és megértsük Isten szavát.
- Hogy Isten igéje nincs bilincsbe verve (Felvállalhatjuk és hirdethetjük hitbeli meggyőződésünket, Őt imádni összejöhetünk – ha ideiglenesen csak online is...).

Bűnbánat

- Amikor elhanyagoltuk a szívünk talaját és ennek következtében nehezen hallottuk meg Isten hangját
- Amikor valami eltérít, elterel bennünket, a szórakozás elvonja a figyelmünket, és nem halljuk meg Isten halk szavát

Könyörgés

- Kérünk a teológiákért, bibliaiskolákért, hogy ezek olyan helyek legyenek, ahol a hit és a tudás szervesen összekapcsolódik, és ahol a jövő vezetői, lelkipásztorai, Isten szavát halló, értő, követő személyekké válhatnak.
- Kérünk a gyülekezetekért, hogy mindnyájan Jézus Krisztus által megújult életet élhessünk, így az Ő tetszésére és Isten dicsőségére lehessünk.

IMÁDKOZZUNK

Urunk, adj nekünk halló szívet! Hadd álljunk Előtted várakozással, amikor kinyitjuk a Bibliánkat! Hadd legyünk csupa fül, amikor szólsz hozzánk! Urunk, adj nekünk halló szívet! Tégy bennünket olyan emberekké, akiknek „tiszta és jó szíve” van, akik készek arra, hogy befogadják, amit az igén keresztül mondani akarsz! Urunk, adj nekünk halló szívet! Tégy képessé minket, hogy egymást kisegítsük a lelki siketségből! Hadd váljunk halló közösség! Ámen.

ÚTRAVALÓ

- Átéltém-e Jézus Krisztus megtisztító, megújító munkáját?

- Hogyan gondozom az isteni jellemet, ami szükséges, hogy halljam Isten szavát?
- Mi volt az, amit Isten legutóbb mondott nekem?

Andi Bachmann-Roth, Svájc

a Svájci Evangéliumi Aliansz (német nyelvterület) főtitkára

Nyolcadik nap – IMÁDD!

„Uzzijjá király halála évében láttam az Urat, magasra emelt trónon ülve. Palástja betöltötte a templomot. Szeráfok álltak mellette, hat-hat szárnya volt mindegyiknek: kettővel arcát takarta el, kettővel lábát fedte be, kettővel pedig repült. Így kiáltott egyik a másiknak: 'Szent, szent, szent a Seregek Ura, dicsősége betölti az egész földet!' (Ézsaiás 6,1-3)

„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” (2Timóteus 3,16-17)

2019 nyarán családommal egy napot a tengerparton töltöttünk. A fiammal belevetettük magunkat a hullámokba, míg feleségem a kisbabánkra vigyázott. Egy kis idő után James úgy döntött, vissza akar menni édesanyjához egy kis harapnivalóért. James szemüveges, de szemüvegét az úszáshoz levette. Ahogy leszállt a szörfdeszkáról, nem látta meg Chantal-t, aki a távolból integetett neki, így arra kezdett szaladni, amit jó iránynak gondolt. Útközben elbizonytalanodott, hol jobbra tért, hol kicsit balra, mert nem látott jól, nem tudta biztosan az utat. Amikor azonban meglátta az édesanyját, akkor minden kétség nélkül, egyenesen felé futott.

Mennyire hasonlít ez a kép ahhoz, ahogy mi próbálunk közel kerülni az Atyához. Tiszta és világos látás hiányában elakadnánk, megbotlanánk, elbuknánk a próbálkozásaink, nem tudnánk elérni Őt. De – hála Neki – Isten kijelentette magát az Ő Fiában, Jézus Krisztusban, aki maga az Út, Igazság és az Élet. Csak így, Jézus által tudjuk elérni, imádni, magasztalni Mennyei Atyánkat.

Az Ószövetségben is voltak Istennek kijelentései Önmagáról, ezt látjuk például, amikor Ézsaiás látomását olvassuk. Ahogy látta Isten fenségét, szentségét, ránehezedtek a bűnei, ami bűnbánatot és megtérést eredményezett, és életét odaszánva, elfogadta az Isten szolgálatára szóló elhívást. Az isteni kinyilatkoztatás nélkül lehetetlen lett volna Ézsaiás számára, hogy az istentisztelet helyes módját megtalálja. Kijelentés alapú, valódi tájékozódási pont nélkül, életünk törékeny lesz, bizonytalan és céltalan. David Peterson, az Újszövetség egyik kutatója, az igaz imádatra a következő csodálatos meghatározást adja: „Az élő és igaz Isten imádata azt jelenti, hogy teljes mértékben elkötelezem magam a Vele való közösségre úgy, hogy mindenben

elfogadom és magamévá teszem az általa megszabott feltételeket és egészen rábírom magam, mert csak Ő tudja beteljesíteni Igéjét az életemben.”

Amikor tehát azt keressük, hogyan imádkozhatjuk Istent, és jöhetünk elé dicsérettel, hálaadással mindazért, amit tett, tesz és tenni fog hazánkban és szerte Európában, fel kell tennünk a kérdést, mit tehetünk azért, hogy a Szent és élő Isten kinyilatkoztatását befogadjuk, és összekapcsolódjunk Vele mindazokban, amiket Ő kezdeményez és lehetővé tesz az életünkben? Erre elsősorban a Szentírásban találunk választ.

Luther Márton mondta, hogy: „Aki Isten szavát akarja hallani, olvassa a Szentírást!” A Biblia nélkül nem halljuk meg Isten beszédét, és ha nem halljuk, hogy mit mond Isten, nem tudjuk, mit kell tennünk.

Ismerjük meg Isten szavát, fogadjuk be, s éljük! Imádjuk Istent lélekben és igazságban! Olvassuk a Bibliát és halljuk meg Isten hangját! Olvassuk a Bibliát és lássuk meg Jézust! Olvassuk a Bibliát és fogadjuk be a Szentlélek erejét!

IMAKÉRÉSEK

- Adjunk hálát Istennek, hogy kijelentette Magát a Szentírásban és Jézus Krisztusban, az Ő Fiában!
- Imádkozzunk a keresztyén dalszerzőkért és szövegírókért, hogy a Szentírás gazdag forrása legyen általuk is, gyülekezetének lelkesítésére ma és a jövőben egyaránt!
- Imádkozz a saját gyülekezetédért, hogy olyan közösség lehessetek, ahol Istent Lélekben és igazságban imádják!
- Imádkozzunk Isten igéjének hűséges hirdetőiért, hogy folyamatosan rá tudjanak mutatni Megváltónkra és Üdvözítőnkre – Jézus Krisztusra!

IMÁDKOZZUNK

Mennyei Atyánk, köszönjük neked az ajándékot, amit a Bibliában adtál nekünk, mely lábunk előtt lámpás lehet és megvilágítja az utat előttünk; tölts meg Szentlelkeddel, Aki elvezet minket minden igazságra, hogy megláthassuk a Te Fiadat, Jézust, Akiben felfénylött köztünk Lényed és megjelent Benne dicsőség.

ÚTRAVALÓ

Szánj 2 órát ezen a héten arra, hogy Márk evangéliumát egy ültő helyben elolvassd! Amikor Jézus kijelentését olvasod a Mennyei Országáról, tedd fel magadnak a következő kérdéseket:

- Mi az, amire most első alkalommal figyeltem fel?
- Milyen kérdések merültek fel most bennem?
- Volt-e bármi, amit olvastam, ami zavart?
- Mit tanultam most arról, hogyan szeressem Istent igazán?
- Mit tanultam meg arról, hogyan szeressem embertársaimat?

Oli Proctor, Nagy-Britannia

a Biblica Partnerships európai és közép-ázsiai vezetője

Ezerszer is igen!

Házasság hete

2021. február 7–14.

JELENTKEZZEN MÁR MOST

A 2021. ÉVI GLS NEMZETKÖZI VEZETŐI KONFERENCIÁRA!

2021. MÁRCIUS 26–27.

etikusvezetes.hu/jegyvasarlas

Egészséges közösség
címmel

2021-ban a 15. **BalatonNET**
az Aliansz szervezésében

2021. augusztus 18–22.
Balatonszemes

www.balatonnet.hu
facebook.com/balatonnet